

Zjednoczcie się w walce przeciwko wskrzeszeniu militarizmu niemieckiego

Apel konferencji przedstawicieli mas pracujących Europy

LIPSK. W dniu 24 kwietnia uczestnicy konferencji przedstawicieli mas pracujących i związków zawodowych 25 krajów europejskich uchwalili do robotników i robotnic Europy apel, który stwierdza m. in.:

Ratyfikacja układów paryskich stworzyła sytuację bardzo groźną dla bezpieczeństwa Europy i pokoju światowego.

Realizacja układów paryskich, to wskrzeszenie militarizmu niemieckiego, utworzenie nowego, odwetowego Wehrmachtu wyposażonego w broń atomową. Włączenie tej agre-

sywnej armii do bloku północno-atlantyckiego oznaczałoby podział Europy na dwa wrogie obozy i znacznie wzmogłoby niebezpieczeństwo nowej wojny. Realizacja układów paryskich — to przyspieszenie wysiłku zbrojeń, to zwiększenie budżetów wojennych i wzmocnienie wyzysku robotników w krajach kapitalistycznych, to nowe ataki na prawa związkowe i swobody demokratyczne.

Robotnicy i robotnice całych Niemiec!

W chwili, gdy podejmowane są próby wskrzeszenia odwetowej armii w Niemczech zachodnich spada na was szczególnie doniosła odpowiedzialność. Zjednoczcie swe siły do walki przeciwko realizacji układów paryskich, które zamykają drogę do zjednoczenia waszej ojczyzny w drodze pokojowej. Zjednoczcie się do walki przeciwko tym, którzy chcą was wciągnąć do bratobójczej wojny. Zjednoczcie się do walki o jednolite, pokojowe i demokratyczne Niemcy.

Robotnicy i robotnice całej Europy!

Wasza jedność stanowi ważną siłę. Możecie nie dopuścić do realizacji układów paryskich, udaremnić zbrodnicze zamiary rozpętania nowej wojny i doprowadzić do tego, aby sprawy międzynarodowe były wiązane w drodze rokowań.

Zjednoczcie się w walce przeciwko wskrzeszeniu militarizmu niemieckiego, aby udaremnić zbrodnicze plany międzynarodowej reakcji. Zjednoczcie swe siły, aby zlikwidować wszystkie ogniska zbrojnych konfliktów w Europie i na całym świecie. Walczcie w obronie praw związkowych i swobód demokratycznych.

Zjednoczcie się w walce o utrwalenie pokoju!

Rząd ChRL pragnie przedyskutować z rządem USA sprawę złagodzenia napięcia na Dalekim Wschodzie

PEKIN. Jak donosi agencja Nowych Chin z Bandungu, premier Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-lai na zebraniu przedstawicieli ośmiu państw, zwołanym dla omówienia sprawy złagodzenia napięcia na Dalekim Wschodzie, a zwłaszcza w strefie Tajwanu, złożył 23 bm. oświadczenie następującej treści:

„Naród chiński ustosunkowany jest przyjaźnie do narodu amerykańskiego. Naród chiński nie chce wojny ze Stanami Zjednoczonymi. Rząd chiński pragnie zasiąść do stołu obrad i podjąć rokowania z rządem Stanów Zjednoczonych, aby przedyskutować sprawę złagodzenia napięcia na Dalekim Wschodzie, a zwłaszcza w strefie Tajwanu.

Przed sesją Wojewódzkiej Rady Narodowej

Plan dalszego rozkwitu Ziemi Koszalińskiej

Projekt planu gospodarczego i budżetu na rok 1955, który zostanie przedłożony radnym Woj. RN na sesji w dniu 27 kwietnia, stanowi w ramach narodowego planu gospodarczego dalsze ogniwo planowego i proporcjonalnego rozwoju naszego województwa. Nasz budżet wzrósł o 22 proc. w porównaniu do roku 1954.

„Wydatny wzrost produkcji rolnej i rozwój socjalistycznej przebudowy wsi — takie są główne kierunki walki o wykonanie uchwały II Zjazdu w dziedzinie rolnictwa. Wzrost produkcji rolnej wymaga przede wszystkim zapewnienia właściwych pól i zwiększenia powierzchni zbiorów w produkcji roślinnej. Głównym zadaniem w produkcji rolniczej w ogóle jest osiągnięcie wzrostu produkcji zbóż” — stwierdził tow. Bierut na III Plenum KC PZPR.

Zadania te są szczególnie ważne dla naszego rolniczego województwa i w pełni zostały uwzględnione w planie gospodarczym. Spółdzielnie produkcyjne i gospodarujący indywidualnie chłopcy mają zagospodarować 12 800 ha odłogów, a więc zwiększyć o tę samą ilość areal zbiorów w r. 1955. Plan przewiduje również znaczne zwiększenie obszaru upraw przemysłowych, szczególnie lnu, buraka cukrowego i rzepaku o 17,4 proc. w stosunku do roku 1954.

Wzrost produkcji roślinnej ma się dokonać przede wszystkim w oparciu o zwiększenie plonów czterech podstawowych zbóż o 4,2 proc., buraka cukrowego o 38 proc. i ziemniaków o 24 proc. w stosunku do wyników uzyskanych w roku ubiegłym.

O rozmiarze tak zakładanego wzrostu plonów może świadczyć fakt, że plony czterech zbóż winny być wyższe od osiągniętych w 1949 roku o 21 proc., ziemniaków o 50 procent, a buraków cukrowych o 20 proc.

Dla wykonania tych zadań państwo zwiększyło poważnie wydatki budżetowe na rolnictwo.

Równocześnie plan gospodarczy przewiduje zwiększenie przydziału nawozów sztucznych o 21 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym. Aby zabezpieczyć dostawy warzyw dla mieszkańców miast, szczególnie Koszalina i Słupska, planuje się zwiększenie arealu inspektów o 28 proc., a szklarni o 15 proc.

III Plenum KC PZPR podkreśliło, że „wzrosłe zapotrzebnie wsi w artykuły niezbędne dla rozwoju produkcji, znacznie rozszerzy się sieć punktów usługowych dla potrzeb gospodarstw rolniczych, zwrócona zostanie szczególna uwaga na pomoc w rozbudowie hodowli”.

Zgodnie z tym zaleceniem stworzona zostanie baza dla produkcji szeregu nowych maszyn i urządzeń rolniczych, a wartość produkcji terenowego przemysłu drobnego wzrosła o przeszło 22 proc.

Nasz przemysł terenowy przystąpił m. in. do produkcji ogólnych platform, lepszych od obecnie produkowanych, a

(Dokończenie na 2 str.)

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr.

Wtorek, 26 kwietnia 1955 roku

Rok IV. Nr 98 (799)

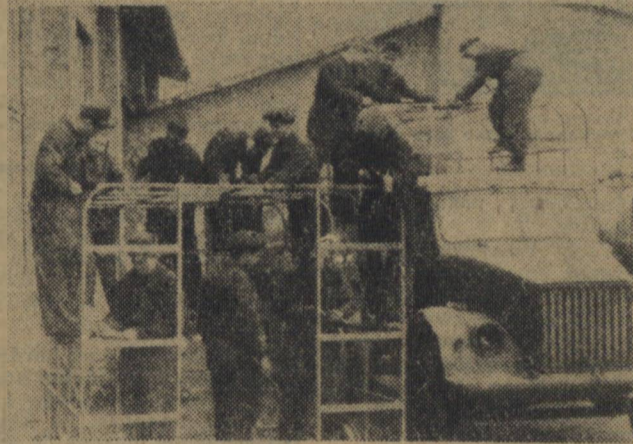
Na stanowiskach roboczych czerwone proporczyki

Robotnicy Ziemi Koszalińskiej zaciągają 1-majowe warty pracy

Już tylko kilka dni dzieli nas od święta ludzi pracy — 1 Maja. Do tradycji naszej klasy robotniczej należy zaciąganie w tych dniach wart produkcyjnych. Jest to okres, kiedy robotnicy wzmagają swój wysiłek, aby godnie uczcić swoje święto.

BRYGADA młodzieżowa Lebedyńskiego ze Spółdzielni Mechaników Samochodowych w Koszalinie, jako jed-

— W czasie trwania wart — postanowili ZMP-owcy z tej bractwa — wykonamy poza naszymi zobowiązaniami dwa szkielety do samochodów, w których

Na zdjęciu: brгада młodzieży Lebedyńskiego ze Spółdzielni Mechaników Samochodowych w Koszalinie.

na z pierwszych w naszym województwie podjęła zobowiązanie na cześć 1-Maja. Przy zaciąganiu wart produkcyjnych, brгада ta była również jedną z pierwszych.

19 kwietnia w godzinach rannych na stanowiskach roboczych bractwa Lebedyńskiego pojawiły się czerwone proporczyki z napisem: „Warta 1-Majowa”.

MRV w Krakowie powzięła uchwałę o nadaniu obywatelstwa honorowego Marszałkowi ZSRR I. KONIEWOWI

KRAKÓW. W dniu 23 kwietnia br. Miejska Rada Narodowa w Krakowie, na uroczystej, nadzwyczajnej sesji powzięła uchwałę o nadaniu Marszałkowi Związku Radzieckiego Iwana Koniewowi, w uznaniu jego historycznych zasług dla Krakowa, tytułu Obywatela Honorowego miasta Krakowa.

Zagajając uroczystą sesję, przewodniczący Prezydium MRN poseł Tadeusz Mrugasz stwierdził, że społeczeństwo Krakowa z głęboką wdzięcznością wspomina Marszałka Związku Radzieckiego Iwana Koniewa, bohaterkiego dowódcę wojsk I Ukraińskiego Frontu Armii Radzieckiej, które wyzwoliły miasto.

Wśród serdecznych owacji, rada podjęła uchwałę o nadaniu Marszałkowi Związku Radzieckiego I. S. Koniewowi honorowego obywatelstwa miasta Krakowa.

Na zdjęciu: brгадаżista Tarkowski przy montowaniu silników ze swoją brgadą.

mięścić się będzie rolnicze przygotowanie techniczne. Realizując zaciągnięte warty 1-majowe brгада Lebedyńskiego zaoszczędzi 380 roboczogodzin.

BRYGADA Jerzego Tarkowskiego z działu silników Koszalińskiego TOR wykonuje swoje zadania przeciętnie w 280 proc. Zaciągając obecnie (Dokończenie na 2 str.)

Komunikat Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA. Agencja TASS donosi:

Jak już podawała prasa, Rada Ministrów ZSRR zgłosiła do Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wniosek o anulowanie układu angielsko-radzieckiego, zawartego 26 maja 1942 r. oraz wniosek o anulowanie układu francusko-radzieckiego, zawartego 10 grudnia 1944 r.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR przekazało te wnioski komisjom spraw zagranicznych Rady Związku i Rady Narodowości Rady Najwyższej ZSRR.

Komunikat końcowy z obrad konferencji krajów Azji i Afryki w Bandungu zamieszczaemy na 3 str.

Dziesiąta wiosna Zakończyli siewy

W DNIU 21 bm. spółdzielnia produkcyjna Buczek jako pierwsza w powiecie białogardzkim zakończyła siewy wiosenne. Ogółem spółdzielcy obsiali 82 ha ziemi. Osiągnięcie RZS Buczek jest wynikiem dobrego przygotowania do akcji siewnej i szybkiego przystąpienia do wiosennych prac polowych. W pracach tych wyróżnili się: Kapuściński, Ryszard Juchowski i Hryczyński.

GOSPODARSTWO PGR Drzonowo (zespół Tychowo) ukończyło całkowicie siewy zbóż kłosowych i motylkowych w dniu 22 bm. jako pierwsze w zespole. Pęgerowcy zasadzili również już ziemniaki na 50 proc. przeznaczanego arealu. Pracami polowymi w tym gospodarstwie dobrze kieruje st. brгадаżista Mikołaj Pypka.

ZAKOŃCZYŁA również siewy zbóż podstawowych spółdzielnia produkcyjna Pławno w rejonie POM Czaplinek.

Brawo załoga zespołu PGR Karżniczka

szczególnie nie sprzyjająca pogoda panowała w naszym województwie w ubiegłym tygodniu. W szeregu zespołów PGR, wskutek silnych wiatrów i śnieży, jak nawiadziła nasz teren — w niektórych gospodarstwach — wychodzą z założenia, że praca w polu jest niemożliwa. Innego natomiast zdania była załoga zespołu PGR Karżniczka. W ciągu tylko jednego dnia w ob. tygodniu obsiano tu ponad 150 ha ziemi. Decyzja st. agronoma Jerzego Skarżyskiego była słuszną i godną naśladowania. Puszono po prostu przed siebie kłmi komplety bron, które dostatecznie skruszyły — cieni-

ka zresztą tylko — nadmarznął powłokę ziemi.

W ten sposób dzieł na załoga zespołu PGR Karżniczka

w szeregu gospodarstw lepsze warunki glebowe posiadała graniczący z Karżniczką — zespół PGR Grapiec. Z pracami polowymi są jednak tamtejsze załogi gospodarstw — poważnie w tyle. Nie wykorzystano bowiem każdej nadjacej się do pracy godziny.

O niesłusznosci poglądu, że w obecnym okresie nie można skończyć siewu, panującego niesłusznego jest jeszcze w szeregu PGR naszego województwa, mówi nam najlepiej przykład załogi zespołu PGR Karżniczka. Trzeba więc skorzystać z doświadczeń tej załogi i z całą energią przystąpić do nadrobienia zaległości.

KAO

NA CZĘŚĆ 1 MAJA

W miarę zbliżania się święta mas pracujących — 1 Maja, wieś Koszalińska coraz liczniej podejmuje i sprawnie realizuje zobowiązania produkcyjne. Ostatnio np. cenne zobowiązanie podjęła załoga zespołu PGR Cieszyño.

M. in. brгада polowa z gospodarstwa St. Worowo, w składzie 6 osób, zobowiązała się wysiewać codziennie nawozy sztuczne na obszarze 90 ha na oziminy i pod zboża ja re i tym samym znacznie skrócić wysiew nawozów sztucznych.

Chłewmistrz gospodarstwa Cieszyño zobowiązał się w miesiącu kwietniu oddać ponad plan 12 warchlaków.

Brctwa remontowo-budowlane postanowiły wykonać ogólny plan budowy inwestycji do dn. 1. X. br. tj. 1,5 miesiąca przed terminem. Jedną z brctwa pracujących przy wznoszeniu do mu zobowiązała się postawić mury o 19 dni wcześniej i wznosiła do współzawodnictwa grupą pracującą przy budowie domu mieszkalnego w gospodarstwie St. Worowo.

CZ. BARTOSZEK koresp. „Głosu”

Przyjęcie w ambasadzie radzieckiej w Warszawie z okazji pobytu w Polsce delegacji rządu ZSRR

WARSZAWA. Z okazji pobytu w Polsce delegacji rządu ZSRR, chargé d'affaires a. i. w Polsce — I. Mielnik wydał w dniu 24 bm. przyjęcie w salach ambasady. Na przyjęciu obecny był przewodniczący delegacji, Pierwszy Sekretarz KC KPZR — Nikita Chruszczow oraz członkowie delegacji: Marszałek Związku Radzieckiego, zastępca ministra obrony narodowej ZSRR — Iwan Koniew, sekretarz KC Komunistycznej Partii Ukrainy — Olga Iwaszczenko, poeta białoruski Maksym Tank i prezes Akademii Nauk Litewskiej SRR — Jozuas Matulis.

Przed uruchomieniem II wielkiego pieca HUTY IM. LENINA

KRAKÓW-NOWA HUTA. W hucie im. Lenina rozpoczęły się pierwsze próby szczelności pancza II wielkiego pieca, którego uruchomienie na nastąpić już w ciągu najbliższych dni. Próby te są już jedną z ostatnich czynności przed załadowaniem pieca materiałami wsadowymi — rudą, koksem i topni kami.

Przed sesją Wojewódzkiej Rady Narodowej

Plan dalszego rozkwitu Ziemi Koszalińskiej

(Dokończenie z 1 str.)

o większej ilości, pl mechanicznych do cięcia drewna i metali, części zamiennych do ciągników i maszyn rolniczych, prefabrykacji elementów budownictwa wiejskiego oraz wiedeń, łańcuchów itd.

Na wsi powstają 903 nowe punkty usługowe, ulegnie również znacznemu zwiększeniu sieć punktów handlu detalicznego.

Dla zabezpieczenia większej niżeli w roku 1954 bazy paszowej planuje się meliorację, konserwację i zagospodarowanie około 11 tys. ha łąk i pastwisk. Jednocześnie budżet przewiduje znacznie większe kwoty na popieranie rozwoju hodowli i szczerzenie ochronne oraz zwiększenie sieci służby weterynaryjnej.

Najpoważniejsze zadania województwa koszalińskiego znalazły odzwierciedlenie w uchwale Nr 8 Woj. RN w Koszalinie o dwuletnim programie podniesienia produkcji rolnej. Plan na rok 1955 zawiera odpowiedź na to czy uchwała ta będzie wykonana. Zadanie osiedlenia nowych rodzin zostało już wykonane w roku 1954, a plan na rok 1955 przewiduje poważne przekroczenie planowanej uprzednio liczby o prawie 4 000 rodzin.

Również i zadania remontu 624 zagrod wiejskich będą w wyniku realizacji planu przekroczone.

W zakresie stanu pogłowia bydła na 100 ha użytków rolnych, plan na rok 1955 przewiduje pełne wykonanie założonego wskaźnika. Stan krów na 100 ha będzie wynosił średnio 23 szt. to jest o 4 więcej niż przewidywała uchwała.

Wyjątkowe znaczenie planu na rok 1955 polega na tym, że realizuje on wnioski ludności zgłoszone w programach wyborczych komitetów Frontu Narodowego. Plan na rok 1955 przewiduje około 20 proc. tych wniosków do realizacji. I tak: rozpoczęła się w Koszalinie produkcja odlewów, nastąpiła rozbudowa wytwórni soków w Bobolicach, odbudowa cegielni Zieloniec, odbudowa 480 zagrod wiejskich, uruchomienie POM w Lipce pow. Złotów. Odbudowanych zostanie 7 mostów w powiatach Białogard, Bytów, Człuchów, Miastko, Sławno, Słupsk i Wałcz oraz telefonizowanych 5 spółdzielni prod. w pow. Wałcz. Rozpocznie się budownictwo nowych mieszkań w Kołobrzegu, remont przeszło 100 izb w Karlinie, a dla zwolnienia obecnie zajętych przez urzędy mieszkań rozpocznie się budowę biurów. W Sławnie nastąpi budowa studni, łaźni i budynku mieszkalnego. Zakończy się budowa szkoły w Białogardzie oraz rozpocznie się budowę szkół 7-klasowych w Kołobrzegu i Darłowie. W Białogardzie powstanie żłobek.

Wykonanie planu gospodarczego i budżetu na rok 1955 wymagać będzie uporczywego wysiłku każdej powiatowej instancji partyjnej i rady narodowej, gromadzkich rad narodowych i organizacji partyjnych.

Tymczasem sytuacja w niektórych powiatowych radach narodowych jest niepokojąca. Zupełnie nie dbają o sporządzenie planu gospodarczego i budżetu na rok 1955 prezydium PRN w Świdwinie, Białogardzie, Słupsku i Koszalinie. Prezydium te winny zapewnić lepsze aniżeli dotychczas warunki pracy swoim Powiatowym Komisjom Planowania Gospodarczego i Wydziałom Finansowym. Słabe jest także zainteresowanie się poszczególnych prezydium rad narodowych i komitetów powiatowych wykonawstwem planów. Jedynie w powiatach Miastko, Złotów i Bytów istnieje troska o prawidłowe wykonywanie planów.

Towarzysze z rad narodowych i komitetów powiatowych winni stosować w praktyce wskazania III Plenum naszej partii które mówi:

„Organizacje partyjne muszą się poczuwać do odpowiedzialności za sprawny i pomyślny pod każdym względem przebieg realizacji narodowego planu gospodarczego i czynić wszystko w kierunku zwalczania wszelkich objawów utrudniających terminowe wykonywanie planów produkcyjnych we wszystkich wskaźnikach”.

KC PZPR — Edward Ochab, członkowie rządu i Biura Politycznego PZPR, przedstawiciele Wojska Polskiego, władz naczelnych stronnictw politycznych i organizacji społecznych, świata nauki i kultury, przedstawiciele prasy oraz przewodniczący pracy.

Przyjęcie upłynęło w niezwykle serdecznej atmosferze.

Robotnicy Ziemi Koszalińskiej zaciągają 1-majowe warty pracy

(Dokończenie z 1 str.)

Na zdjęciu: Augustyn Kwarciański wykonuje prace przy swojej tokarce.

warty produkcyjne na cześć 1 Maja, członkowie tej brygady

Szybko ale i dobrze zasiać zboża Przygotowywać i rozpocząć siew i sadzenie innych roślin

(Wypowiedź min. rolnictwa Edmunda Pszczółkowskiego)

WARSZAWA. W związku z opóźnieniem tegorocznej wiosennej kampanii siewnej z powodu złych warunków atmosferycznych minister rolnictwa Edmund Pszczółkowski udzielił radiu i prasie wypowiedzi, w której oświadczył m. in.:

Wyjątkowo niesprzyjające warunki klimatyczne, jakie trwały w marcu i kwietniu, sprawiły, że tegoroczne siewy wiosenne zostały poważnie opóźnione.

Opóźnienie siewu zbóż grozi również opóźnieniem siewu roślin przemysłowych i okopowych.

Trudne warunki wymagają większego wysiłku, lepszego wykorzystania maszyn i siły pociągowej, lepszej organizacji pracy. Przed chłopami go spodarującymi indywidualnie i spółdzielcami, przed wszystkimi pracownikami rolnictwa stoi w tej chwili pilne i ważne zadanie: zakończyć w ciągu najbliższych dni siew zbóż i niezwłocznie przystępować do siewu pozostałych roślin jarych. Siewy przeprowadzać należy dobrze, wykonując wszystkie niezbędne zabiegi agrotechniczne, dbając o należytą uprawę ziemi. Złymi do radcami są ci, którzy pamiętają tylko o jednym warunku dobrych plonów, o terminowym siewie, a lekceważą inny nie mniej ważny warunek — przeprowadzenie siewów na należytych poziomach agrotechnicznych. Dlatego wielkiego znaczenia nabiera nie tylko najpełniejsze wykorzystanie każdego sprzyjającego dnia, każdej godziny, ale również i to, aby wybierać do siewu w pierwszej kolejności te kawałki gruntu, które najbardziej w danym momencie na dają się pod zasiew.

wyremontują ponad plan 10 silników.

Warty 1-majowe zaciągnęli również inni robotnicy TOR-u. Między innymi oznaka warty 1-majowej — czerwony proporczyk, widnieje również na stanowisku roboczym Augustyna Kwarciańskiego, który obecnie wykonuje przeszło 200 proc. swojej normy.

(ap)

Delegacja rządu PRL opuściła Moskwę

MOSKWA. Dnia 25 bm. w godzinach rannych opuściła stolice Kraju Rad delegacja Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, której przewodniczył członek Biura Politycznego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezes Rady Ministrów PRL — Józef Cyrankiewicz.

Na lotnisku centralnym w Moskwie, delegację rządu PRL żegnali: Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganin, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Ł. M. Kaganowicz, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR W. M. Mołotow, zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. W. Chruszczow oraz W. A. Małyszew, ministrowie ZSRR B. P. Bieszczow, I. G. Kabanow, H. A. Michajłow, I. T. Skidanienko, A. G. Szeremietiew, S. M. Tichomirow, A. N. Zademidko, szef sztabu generalnego Armii Radzieckiej, Marszałek Związku Radzieckiego W. D. Sokołowski, Główny Marszałek Lotnictwa P. F. Żigariow, członkowie rządu, wyżsi urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Wskutek poważnego opóźnienia siewów w wielu spółdzielniach produkcyjnych, dotychczasowe umowy z POM nie są zabezpieczają już szybkiego zakończenia siewów. Inaczej sprawa wyglądała, gdy zawie rano umowę i liczone na bardziej normalne warunki klimatyczne, inaczej wygląda sytuacja dziś, gdy trzeba w ciągu paru dni zakończyć siewy zbóż. Dlatego konieczne jest bardzo operatywne porozumienie w sprawie POM-ów ze spółdzielniami produkcyjnymi dla takiego zorganizowania pracy, aby wykorzystana była w pełni siła pociągowa spółdzielni oraz własne siewniki spółdzielni, a równocześnie, aby wykorzystać maksymalnie pomoc POM-u.

Bardzo poważne, znaczenie dla szybkiego zakończenia siewów w indywidualnych gospodarstwach posiada wypełnianie obowiązków z tytułu pomocy sąsiedzkiej. Jeżeli gospodarstwa nie posiadające koni mają trudności w terminowym wykonaniu prac polowych w normalnych warunkach — to trudności te jeszcze bardziej wzrastają w trudnych warunkach tegorocznej wiosny. Dla tego przed prezydiami Gr. RN, przed komisjami rolnymi i przed pełnomocnikami Gr. RN

Serdecznie witała młodzież Lublina delegację Komsomolu

LUBLIN. Tysiączne rzesze młodzieży Lublina wypełniły halę sportową ZS Sparty, by na wielkim wiecu zmanifestować serdeczne uczucia braterstwa i przyjaźni z młodzieżą radziecką, której delegacja gości obecnie na Lubelszczyźnie. W czasie 10 rocznicy Układu polsko-radzieckiego.

Po wiecu członkowie delegacji radzieckiej — wybitni ar-

tyści z Moskwy, Leningradu, Mińska, Odessy i Taszkientu, utalentowani muzycy, śpiewacy i tancerze, wystąpili z bogatą częścią artystyczną i sami gorąco oklaskiwali wraz z młodzieżą Lublina polskie pieśni i tańce w wykonaniu zespołu CRZZ Skolimów.

Po występach artystycznych młodzież Lublina wręczyła komsomolcom bukiet kwiatów.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

rozpatrzyło orędzie prezydenta Austrii

MOSKWA. Agencja TASS

podaje: Jak doniosła prasa, na przyjęciu wydanym 13 kwietnia br. przez Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, K. J. Woroszyłowa na cześć austriackiej delegacji rządowej kanclerz J. Raab przekazał K. J. Woroszyłowi orędzie prezydenta Republiki Austriackiej, T. Körnera. W orędziu tym prezydent Körner prosi o ulaskawienie obywateli austriackich odbywających karę w Związku Radzieckim za popełnione podczas drugiej wojny światowej zbrodnie przeciwko narodowi radzieckiemu.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR rozpatrzyło to orędzie prezydenta Republiki Austriackiej. W związku z 10 rocznicą przywrócenia istnienia Republiki Austriackiej i wyzwolenia Austrii przez Armię Radziecką spod panowania hitlerowskiego oraz pragnąc przyczynić się do dalszego zacieśnienia przyjaźni i współpracy między narodem radzieckim i narodem austriackim, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR zwołało przedterminowo 613 obywateli austriackich odbywających karę w Związku Radzieckim i zezwoliło im na powrót do Austrii.

Jeśli chodzi o 74 skazanych austriackich jeńców wojennych, których odpowiednie władze radzieckie nie uznały za możliwe zwolnić od dalszego odbywania kary ze względu na ciężkie zbrodnie popełnione przez nich na obszarze ZSRR, — Prezydium Rady Najwyższej ZSRR postanowiło przekazać ich do dyspozycji rządu austriackiego jako zbrodniarzy wojennych.

39 obywateli austriackich skazanych ostatnio za działalność szpiegowską przeciwko ZSRR na rzecz obcych wywiadów będzie nadal odbywać karę w ZSRR, z tym, że osoby te będą przekazane władzom austriackim z chwilą wycofania wojsk radzieckich z Austrii.

Manifestacja ludności polskiej i niemieckiej nad Odrą — rzeką przyjaźni i pokoju

ZIELONA GÓRA. Z okazji zakończenia Tygodnia przyjaźni niemiecko - polskiej we Frankfurcie nad Odrą i Ślubicach odbyła się manifestacja ludności tych miast.

Na moście granicznym w serdecznym nastroju nastąpiło spotkanie delegacji polskiej i niemieckiej.

Do późnych godzin wieczornych po obydwu stronach Odry płonęły ogniska, płynęły dźwięki polskich i niemieckich piosenek. Manifestowano na cześć przyjaźni obu narodów, wspólnej walki o pokój, przeciwko odrodzeniu nowego Wehrmachtu, o zjednoczenie narodu niemieckiego.

Polityka anglo-amerykańskich kolonizatorów w Azji (symbolizuje ją przedpotopowy pojazd) — jest już dziś grubo przestarzała i pozostaje daleko w tyle za szybko rozwijającym się biegiem wydarzeń w życiu narodów azjatyckich (obrazuje go samolot odrzutowy).

(Rys. z „Washington Post and Times Herald“)

Narody Azji i Afryki pragną jak najszerzej współpracy gospodarczej, kulturalnej i politycznej

Komunikat końcowy konferencji w Bandungu

PEKIN. Jak donosi z Bandungu agencja Nowych Chin, delegacje 29 krajów reprezentowanych na konferencji azjatycko-afrykańskiej, na końcowym posiedzeniu w dniu 24 bm. uchwały wspólny komunikat, w którym między innymi czytamy:

Konferencja krajów Azji i Afryki, zwołana przez premierów Burmy, Ceylonu, Indii, Indonezji i Pakistanu, obradowała w Bandungu w dniach 18-24 kwietnia 1955 roku. Poza pięć krajami organizującymi konferencję uczestniczyli w niej następujące 24 kraje:

Abisynia, Afganistan, Arabia Saudyjska, Chińska Republika Ludowa, Egipt, Filipiny, Irak, Iran, Japonia, Jemen, Jordania, Kambodża, Laos, Liban, Liberia, Libia, Nepal, Sudan, Syjam, Syria, Turcja, Wietnamska Republika Demokratyczna, Wietnam południowy, Złote Wybrzeże.

Współpraca gospodarcza

1 Konferencja uznaje za nagłą konieczność pobudzenie rozwoju gospodarczego krajów Azji i Afryki. Konferencja dała wyraz powszechnemu pragnieniu współpracy gospodarczej między uczestniczącymi krajami na zasadzie wzajemnych korzyści i poszanowania suwerenności narodowej. Propozycje w sprawie współpracy gospodarczej w gronie uczestniczących krajów nie wykluczają bynajmniej tego, że może być pożądana lub potrzebna współpraca z krajami leżącymi poza tą strefą, nie wyłączając inwestycji obcego kapitału.

2 Uczestnicy konferencji zgodnie postanawiają udzielać sobie nawzajem pomocy technicznej w możliwie najszerszym zakresie w postaci: wysyłania rzeczoznawców, szkolenia personelu, opracowywania dokumentacji technicznej, wymiany doświadczeń itp.

3 Konferencja zaleca: rychłe utworzenie specjalnego funduszu ONZ dla popierania rozwoju gospodarczego; przydzielanie przez międzynarodowy bank odbudowy i rozwoju większych kredytów krajom Azji i Afryki; rychłe utworzenie międzynarodowej instytucji finansowej, której działalność obejmowałaby dokonywanie nieodpłatnych inwestycji; udzielanie poparcia wspólnym przedsięwzięciom gospodarczym krajów Azji i Afry-

ki, mającym na celu ich wspólne interesy.

4 Konferencja uznała żywotną konieczność ustabilizowania wymiany handlowej w tej strefie. Przyjęto zasadę rozszerzenia zakresu wielostronnej wymiany handlowej.

5 Konferencja zaleca uczestniczącym krajom, by podjęły wspólną akcję dla stabilizacji międzynarodowych cen i popytu na surowce w drodze układów dwustronnych i wielostronnych.

6 Konferencja podkreśliła szczególną doniosłość dla krajów Azji i Afryki sprawy wykorzystania energii jądrowej do celów pokojowych.

Wita ona z uznaniem inicjatywę głównych mocarstw zainteresowanych w kierunku udostępnienia informacji dotyczących używania energii atomowej do celów pokojowych.

Konferencja wzywa do szybkiego utworzenia międzynarodowej agencji energii atomowej, która zapewniłaby krajom Azji i Afryki odpowiednią reprezentację w swych organach wykonawczych.

Konferencja zaleca rządowi krajów Azji i Afryki, aby wykorzystali w pełni możliwości w dziedzinie szkolenia specjalistów i inne możliwości w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej, zaproponowane przez mocarstwa, które wystąpiły z taką inicjatywą.

Współpraca kulturalna

1 Konferencja bierze pod uwagę fakt, że istnienie kolonializmu w wielu częściach Azji i Afryki — bez względu na jego formę — nie tylko przeszkadza w współpracy kulturalnej, lecz także dławí kulturę narodową ludów.

Niektóre mocarstwa kolonialne pozbawiły narody zależne podstawowych praw w dziedzinie oświaty i kultury.

Dotyczy to przede wszystkim Tunisu, Algieru i Maroka, gdzie naruszane jest podstawowe prawo człowieka do uczenia się własnego języka i zapoznawania się z własną kulturą. Podobna dyskryminacja jest stosowana wobec ludności afrykańskiej i kolorowej w niektórych krajach kontynentu afrykańskiego.

Konferencja potępia pozbawianie ludności niektórych części Azji i Afryki podstawowych praw w dziedzinie oświaty i kultury oraz inne formy dławienia kultury. — Konferencja potępia w szczególności rasizm jako środek dławienia kultury.

2 W Azji i Afryce jest jeszcze wiele krajów, które nie mogły stworzyć własnych instytucji pedagogicznych, naukowych i technicznych.

Konferencja zaleca, aby kraje Azji i Afryki, które pod tym względem znajdują się w lepszej sytuacji, zapewniły przyjmowanie do tych instytucji studentów i praktykantów z innych krajów Azji i Afryki.

3 Konferencja uważa, że rozwój współpracy kulturalnej między krajami Azji i Afryki powinien zmierzać do:

- uzyskiwania wiadomości o każdym z tych krajów;
- wzajemnej wymiany kulturalnej;
- wymiany informacji.

Prawa człowieka i prawo do samostanowienia

1 Konferencja krajów Azji i Afryki oświadcza, że w pełni popiera podstawowe zasady praw człowieka, zawarte w Karcie Narodów Zjednoczonych oraz przyjmuje deklarację praw człowieka jako ogólny wzór dla wszystkich narodów i ludów.

Konferencja oświadcza, że w pełni popiera zawartą w Karcie Narodów Zjednoczonych zasadę samostanowienia narodów i ludów.

Problem narodów zależnych

1 Konferencja krajów Azji i Afryki omówiła sprawę narodów zależnych oraz problem kolonializmu i zła wynikającego z faktu, że narody znajdu-

ki, mającym na celu ich wspólne interesy.

4 Konferencja uznała żywotną konieczność ustabilizowania wymiany handlowej w tej strefie. Przyjęto zasadę rozszerzenia zakresu wielostronnej wymiany handlowej.

5 Konferencja zaleca uczestniczącym krajom, by podjęły wspólną akcję dla stabilizacji międzynarodowych cen i popytu na surowce w drodze układów dwustronnych i wielostronnych.

6 Konferencja podkreśliła szczególną doniosłość dla krajów Azji i Afryki sprawy wykorzystania energii jądrowej do celów pokojowych.

Wita ona z uznaniem inicjatywę głównych mocarstw zainteresowanych w kierunku udostępnienia informacji dotyczących używania energii atomowej do celów pokojowych.

Konferencja wzywa do szybkiego utworzenia międzynarodowej agencji energii atomowej, która zapewniłaby krajom Azji i Afryki odpowiednią reprezentację w swych organach wykonawczych.

Konferencja zaleca rządowi krajów Azji i Afryki, aby wykorzystali w pełni możliwości w dziedzinie szkolenia specjalistów i inne możliwości w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej, zaproponowane przez mocarstwa, które wystąpiły z taką inicjatywą.

ki, mającym na celu ich wspólne interesy.

4 Konferencja uznała żywotną konieczność ustabilizowania wymiany handlowej w tej strefie. Przyjęto zasadę rozszerzenia zakresu wielostronnej wymiany handlowej.

5 Konferencja zaleca uczestniczącym krajom, by podjęły wspólną akcję dla stabilizacji międzynarodowych cen i popytu na surowce w drodze układów dwustronnych i wielostronnych.

6 Konferencja podkreśliła szczególną doniosłość dla krajów Azji i Afryki sprawy wykorzystania energii jądrowej do celów pokojowych.

Wita ona z uznaniem inicjatywę głównych mocarstw zainteresowanych w kierunku udostępnienia informacji dotyczących używania energii atomowej do celów pokojowych.

Konferencja wzywa do szybkiego utworzenia międzynarodowej agencji energii atomowej, która zapewniłaby krajom Azji i Afryki odpowiednią reprezentację w swych organach wykonawczych.

Konferencja zaleca rządowi krajów Azji i Afryki, aby wykorzystali w pełni możliwości w dziedzinie szkolenia specjalistów i inne możliwości w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej, zaproponowane przez mocarstwa, które wystąpiły z taką inicjatywą.

ki, mającym na celu ich wspólne interesy.

4 Konferencja uznała żywotną konieczność ustabilizowania wymiany handlowej w tej strefie. Przyjęto zasadę rozszerzenia zakresu wielostronnej wymiany handlowej.

5 Konferencja zaleca uczestniczącym krajom, by podjęły wspólną akcję dla stabilizacji międzynarodowych cen i popytu na surowce w drodze układów dwustronnych i wielostronnych.

6 Konferencja podkreśliła szczególną doniosłość dla krajów Azji i Afryki sprawy wykorzystania energii jądrowej do celów pokojowych.

Wita ona z uznaniem inicjatywę głównych mocarstw zainteresowanych w kierunku udostępnienia informacji dotyczących używania energii atomowej do celów pokojowych.

Konferencja wzywa do szybkiego utworzenia międzynarodowej agencji energii atomowej, która zapewniłaby krajom Azji i Afryki odpowiednią reprezentację w swych organach wykonawczych.

Konferencja zaleca rządowi krajów Azji i Afryki, aby wykorzystali w pełni możliwości w dziedzinie szkolenia specjalistów i inne możliwości w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej, zaproponowane przez mocarstwa, które wystąpiły z taką inicjatywą.

stanowi zło, które należy wykorzystać;

b) potwierdzić, iż fakt, że na rody znajdują się w obcej niewoli i pod obcym panowaniem oraz że są przedmiotem wyzysku — stanowi zaprzeczenie podstawowych praw człowieka;

c) oświadczyć, że popiera sprawę wolności i niezawisłości wszystkich takich narodów;

d) wezwać kraje zainteresowane, aby zwróciły wolność takim narodom i uznały ich niezależność.

2 Wobec tego, że sytuacja w Afryce północnej jest nieuregulowana i że narodom Afryki północnej odmawia się uprzywilejowane przysługujące im prawa do samostanowienia, konferencja krajów Azji i Afryki oświadcza, że popiera prawo narodów Algieru, Maroka i Tunisu do samostanowienia i niezależności oraz wzywa rząd

Sprawa zapewnienia współpracy i powszechnego pokoju

1 Konferencja krajów Azji i Afryki stwierdza, iż kilka państw nie zostało jeszcze przyłączonych do Organizacji Narodów Zjednoczonych i uważa, że w celu zapewnienia skutecznej współpracy dla utrzymania pokoju na całym świecie członkostwo w ONZ powinno być powszechne. Konferencja wzywa Radę Bezpieczeństwa, aby poparła przyjęcie do ONZ tych wszystkich państw, które odpowiadają wymogom stawianym przez Kartę w tej dziedzinie. Konferencja uważa, że wymogom takim odpowiadają następujące kraje biorące udział w jej obradach: Kambodża, Ceylon, Japonia, Jordania, Laos, Libia, Nepal i Zjednoczony Wietnam.

Konferencja uważa, że reprezentacja krajów Azji i Afryki w Radzie Bezpieczeństwa jest z punktu widzenia zasady słusznego przedstawicielstwa geograficznego — niedostateczna.

Konferencja uważa, że reprezentacja krajów Azji i Afryki w Radzie Bezpieczeństwa jest z punktu widzenia zasady słusznego przedstawicielstwa geograficznego — niedostateczna.

Deklaracja w sprawie zapewnienia pokoju i współpracy

Konferencja krajów Azji i Afryki omówiła szczegółowo sprawę powszechnego pokoju i współpracy. Stwierdziła ona z głębokim zaniepokojeniem istnienie napięcia w stosunkach międzynarodowych i związanej z tym groźby światowej wojny atomowej.

Problem pokoju pozostaje w związku z problemem bezpieczeństwa międzynarodowego. Toteż wszystkie kraje powinny współpracować, zwłaszcza za pośrednictwem ONZ, ażeby doprowadzić do redukcji zbrojeń i do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

Między wolnością a pokojem zachodzi wzajemny związek. Prawo do samookreślenia powinny mieć wszystkie narody; wolność i niepodległość przysługują im wszystkim. Wobec tego, że do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

Między wolnością a pokojem zachodzi wzajemny związek. Prawo do samookreślenia powinny mieć wszystkie narody; wolność i niepodległość przysługują im wszystkim. Wobec tego, że do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

Problem pokoju pozostaje w związku z problemem bezpieczeństwa międzynarodowego. Toteż wszystkie kraje powinny współpracować, zwłaszcza za pośrednictwem ONZ, ażeby doprowadzić do redukcji zbrojeń i do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

Między wolnością a pokojem zachodzi wzajemny związek. Prawo do samookreślenia powinny mieć wszystkie narody; wolność i niepodległość przysługują im wszystkim. Wobec tego, że do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

Między wolnością a pokojem zachodzi wzajemny związek. Prawo do samookreślenia powinny mieć wszystkie narody; wolność i niepodległość przysługują im wszystkim. Wobec tego, że do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

Problem pokoju pozostaje w związku z problemem bezpieczeństwa międzynarodowego. Toteż wszystkie kraje powinny współpracować, zwłaszcza za pośrednictwem ONZ, ażeby doprowadzić do redukcji zbrojeń i do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

Między wolnością a pokojem zachodzi wzajemny związek. Prawo do samookreślenia powinny mieć wszystkie narody; wolność i niepodległość przysługują im wszystkim. Wobec tego, że do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

Między wolnością a pokojem zachodzi wzajemny związek. Prawo do samookreślenia powinny mieć wszystkie narody; wolność i niepodległość przysługują im wszystkim. Wobec tego, że do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

francuski, aby niezwłocznie uregulował ten problem w drodze pokojowej.

INNE PROBLEMY

1 Wobec napięcia istniejącego na Środkowym Wschodzie w związku z sytuacją w Palestynie i wobec niebezpieczeństwa, które kryje w sobie napięcie dla pokoju na całym świecie, konferencja krajów Azji i Afryki oświadcza, że popiera prawa Arabów w Palestynie i wzywa do wcielenia w życie rezolucji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Palestyny oraz do pokojowego uregulowania problemu palestyńskiego.

2 Konferencja, zgodnie z zajęciem przez nią stanowiskiem w sprawie zniesienia kolonializmu, popiera żądanie Indonezji dotyczące Irlandii zachodniej, żądanie oparte na odpowiednich porozumieniach zawartych między Indonezją a Holandią.

2 Konferencja krajów Azji i Afryki po zbadaniu obecnej niebezpiecznej sytuacji międzynarodowej i grożącego całej ludzkości ryzyka wojny światowej, w której wykorzystana byłaby niszczycielska siła wszystkich rodzajów broni, w tym również broni jądrowej i termojądrowej, zwraca uwagę wszystkich państw na potworne skutki, jakie poczyniłaby za sobą taka wojna w razie jej rozpętania. Konferencja uważa, że rozbrojenie oraz zakaz produkcji i używania broni jądrowej i termojądrowej oraz przeprowadzania doświadczeń z tymi rodzajami broni są absolutnie niezbędne.

Konferencja uważa, że powinna być wprowadzona i zapewniona skuteczna kontrola międzynarodowa, tak aby uniknąć rozbrojenia i taki zakaz stały wcielone w życie, uważa, że w celu tym powinny być podjęte jak najszybciej konkretne kroki.

2 Poszanowanie suwerenności i integralności terytorialnej wszystkich krajów.

3 Uznanie równości wszystkich narodów — wielkich i małych.

4 Wstrzymanie się od ingerencji w sprawy wewnętrzne innych krajów.

5 Uznanie prawa każdego kraju do obrony indywidualnej lub zbiorowej, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.

6 a) Wstrzymanie się od wykorzystywania układów obrony zbiorowej w imię egoistycznych interesów któregoś z wielkich mocarstw; b) wstrzymanie się każdego kraju od wywierania nacisku na inne kraje.

7 Wstrzymanie się od aktów, czy gróźb agresji oraz od stosowania siły przeciwko integralności terytorialnej lub niezależności politycznej któregoś z wielkich krajów.

8 Regulowanie wszystkich sporów międzynarodowych środkami pokojowymi.

9 Rozwijanie współpracy we wzajemnym interesie.

10 Poszanowanie sprawiedliwości i zobowiązań międzynarodowych.

Konferencja krajów Azji i Afryki wyraża przekonanie, że przyjazna współpraca zgodnie z tymi zasadami przyczyniłaby się skutecznie do zapewnienia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

Zespół PGR Tychowo przyspiesza siewy

Robotnicy gospodarstw zespołu PGR Tychowo dokładają wszelkich wysiłków, ażeby przyspieszyć wykonanie siewów wiosennych, opóźnionych znacznie na skutek niesprzyjających warunków atmosferycznych. W kampanii siewnej wyróżniają się gospodarstwa: Tychowo, Krosinko i Kikowo.

Na zdjęciu: traktorzysta Edward Wydrysek wraz z pomocnikami przy siewie owsa w gospodarstwie Krosinko.

W PGR Laski wykorzystują każdą godzinę

W nocy padł ulewny deszcz, toteż z rana ciągniki nie mogły wyjechać na rozmokłe pole. Wyjechały natomiast wszystkie konie, którymi głównie zaorywano poprzeczniaki. Robotnicy gospodarstwa Laski (zespół PGR Stanomino), realizując podjęte zobowiązanie, nie chcą dopuścić do siewów w nieodpowiednim terminie, agrotechnicznym.

Na zdjęciu: robotnik Miłkołaj Świst przy orce.

Obniżka cen w Bułgarii i Rumunii

SOFIA. Z dniem 25 kwietnia br. obniżone zostały w Bułgarii ceny różnych artykułów żywnościowych i wyrobów przemysłowych. Dzięki obniżce tej masy pracujące Bułgarii będą mogły zaoszczędzić przeszło 650 milionów lewów w skali rocznej.

BUKARESZT. Rada Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej postanowiła dokonać z dniem 25 kwietnia obniżki cen niektórych artykułów żywnościowych i wyrobów przemysłowych. Od dnia 1 maja br. obniżone zostaną ceny biletów do kin i teatrów.

Podpisanie radziecko-szwedzkiego układu handlowego

SZTOKHOLM. 22 kwietnia br. podpisany został między Szwecją a ZSRR protokół o wymianie towarowej na rok 1955. Związek Radziecki będzie eksportował do Szwecji produkty naftowe, rudy chromowa i man-

SYGNAŁY

Niedbalstwo i marnotrawstwo

W lipcu ub. roku Budowla ne Przedsiębiorstwo Powiatowe w Kolobrzegu rozpoczęło na terenie bazy rybackiej „Barka” przebudowę i generalny remont jednego z budynków administracyjnych. Z budynku zerwano dach, na jego miejsce wstawiono nowy. Zapomniano tylko o drobności — mianowicie pokryciu nowego dachu z desek — papą. Już od pół roku na ten „dach” padają deszcze i śnieg. Deszki gniją, gniją również więzienia dachowe i woda w najlepsze leje się do wnętrza, ścieka po ścianach, coraz bardziej widać jej niszczycielskie dzieło. BPP nie wiele się tym przejmują. Remont budynku nie jest jeszcze przecież zakończony. Dopiero na wiosnę BPP ma malować ściany. Nie widzi również jaskrawego niedbalstwa kierownik działu inwestycyjnego „Barki” inż. Lipicki. „BPP budynek remontuje — stwierdza on — i BPP jest odpowiedzialna za niedbalstwo”.

Czyżby tylko BPP? Czyżby towarzyszyom z „Barki” obojętnym był los mienia ich bazy... Najwyższy czas skończyć z marnotrawstwem. Trzeba pokryć dach jak najszybciej. I jest to zadaniem nie tylko BPP-u, ale walczyć musi o to i wydział inwestycyjny bazy. (J. L.)

PLAN JEST, ALE...

nie czekać na lepszą pogodę

Nie zwlekać z siewem

II Zjazd i III Plenum rzeszej partii postawiły przed całym rolnictwem konkretne zadanie zwiększenia produkcji roślinnej i zwierzęcej. W PGR-ach woj. koszalińskiego wydatność czterech podstawowych zbóż winna w 1955 r. wzrosnąć co najmniej o 28 proc. Dla pełnego zabezpieczenia bazy paszowej, dla stale wzrastającej hodowli poważnie musi wzrosnąć wydajność roślin okopowych i pastwowych. Prócz tego koszalińskie PGR-y przejmują wiele odlogów, które na wiosnę winny być zagospodarowane. Wykonanie tych zadań zależne jest w dużym stopniu od sprawnego przeprowadzenia kampanii wiosennej.

Dotychczasowy przebieg prac wiosennych jest jednak stanowczo zbyt powolny. Według stanu na dzień 15 kwietnia zasialismy w PGR-ach zaledwie 5 proc. planowanego arealu, podczas gdy w analogicznym okresie ub. roku zasialismy 30 proc. Co gorsze, niektórzy nasi pracownicy inżynieryjno-techniczni ulegają szkodliwym, niczym nieuzasadnionym poglądom, że ze względu na kapryśną pogodę nie będziemy mogli w terminach agrotechnicznych (do 20 maja) zasiał i zasadzić całego zaplanowanego arealu. W rezultacie stędzą z założeniami i czekają na „lepszą pogodę”. Teoryjkom tym musimy wydać zdecydowaną walkę pamiętając, że o planach decydują zarówno odpowiedzialne zabieg agrotechniczne jak i terminy zasiewów. Po winniśmy brać przykład z zespołu PGR Dobrowo, który jako pierwszy w województwie zakończył siewy podstawowych zbóż kłosowych i motylkowych oraz z wielu innych przodujących gospodarstw, które zakończyły siewy i przystąpiły już do sadzenia ziemniaków.

Kierownictwo administracyjne każdego gospodarstwa i zespołu wspólnie z organizacją partyjną i związkową powinno tak zorganizować pracę, aby w ciągu najbliższych dni zakończył siew kłosowych, motylkowych oraz brukwi na rozsądę, a do końca kwietnia podstawowych roślin przemysłowych, jak rzepak jary, buraki cukrowe i zasadzić co najmniej 30 proc. areali ziemniaków. Wykonaniem tych prac robotnicy rolni i kierownictwo PGR najgodniej uczczą święto klasy robotniczej.

Dla terminowego wykonania tych zadań potrzebna jest prawidłowa organizacja pracy. Na leży siał od świtu do późnego wieczora. W gospodarstwie Gieskowsko zasiano w sobotę i niedzielę siewnikiem 4-metrowym po 16 ha zbóż. Siano jednak od świtu do nocy, przy czym ziemniaki były konie w siewniku. Robotnicy obsługujący siewnik zarobili w sobotę po 50,30 zł, a w niedzielę po 100,60 zł. Siewy zostały dokładnie wykonane i znacznie przyspieszone, a robotnicy osiągnęli wysokie zarobki. W gospodarstwie tym maksymalnie wykorzystywane są konie. Traktory przygotowują glebę, a końmi są wykonywane zasiewy.

W naszym kapryśnym, nadmorskim klimacie nie winniśmy oczekiwać na pełną, słoneczną pogodę, a wykorzystywać do prac polowych każdą godzinę, każdy sprzyjający moment. Nie należy też oczekiwać, że idealnie obesznie całe pole, ale siał na każdej części pola wyżej położonej, czy o lżejszej glebie. Podmokłe kotłiny możemy przecież dostać w terminie późniejszym.

Ze względu na sprzyjające warunki PGR-y woj. koszalińskiego sadzą największy areal ziemniaków w skali całego kraju. Przeciętnie każde gospodarstwo uprawiać będzie ponad 50 ha ziemniaków. Dlatego też przed zakończeniem siewów podstawowych zbóż na leży natychmiast przystąpić do sadzenia.

Jeżeli zakończymy sadzenie ziemniaków całkowicie w pier-

wszej połowie maja, to możemy się spodziewać, że przy dobrej uprawie zapewnimy sobie zwiększenie wydajności z hektara.

Wszystek obornik przeznaczony pod uprawę okopow, który został wywieziony na pole zimą i obecnie jest jeszcze wywożony — winien być natychmiast przyorany. Za przykładem Bronisława Wasila i innych przodujących traktorzystów wszyscy traktorzyści powinni orać na 2 zmlany.

Przyspieszając prace polowe nie można zapominać o konieczności szerszego wprowadzenia nowych metod agrotechnicznych.

Należy wysiewać nasioną rzem z superfosfatem granulowanym, zasiał co najmniej 30 procent zbóż systemem krzyżowym, a 40 procent ziemniaków zasadzić sposobem kwadrato-wo-gniazdowym. Trzeba zwiększyć wysiew buraków cukrowych metodą Rolbieckiego, co zaoszczędzi nam poważną ilość robocizny (rzędy 10—15 cm, przecinka 25—30 cm).

Przeprowadzamy ostatnie siewy wiosenne planu 6-letniego pod hasłem wykonania i przekroczenia planu produkcji i to staw zbóż dla państwa oraz pełnego zabezpieczenia bazy paszowej dla rozwijającej się hodowli, podstawy rozwoju całej produkcji rolnej. W 1956 roku nie mogą powtórzyć się tegoroczne trudności paszowe.

Podstawową paszą objętością w woj. koszalińskim jest siano, wszystkie rośliny motylkowe i siana. Posiadamy przeszło 25 tys. ha łąk kośnych, z których powinniśmy zebrać w 2 pokosach przeszło 50 tysięcy ton siana, pod warunkiem jednak, że przeprowadzimy należytą pielęgnację łąk i pastwisk. Zapewni to nam pełne zaopatrzenie w paszę. Należy więc natychmiast rozrzuć na łąkach kretowiska, zasilić łąki nawozami sztucznymi, kompostami. Rozpocząć zaś sianokosów w okresie początkowym kwietnia traw pozwoli nam zebrać po 2 pokosy siana, a na dobrych łąkach, jak np. w Mślicach, 3—4 pokosy.

Dużą uwagę powinniśmy zwrócić na uprawę grubo i drobnoziarnistych roślin motylkowych, przeznaczonych na zbiór nasion. Właściwa pielęgnacja i zbiór motylkowych — to rozwiązanie trudności nasilnych oraz bardzo poważne zwiększenie bazy paszowej.

Powinniśmy także dopilnować wyzbięcia z pół większych kamieni, co umożliwi na szym zniwiarce, snopowiązałkom, a przede wszystkim kombajnom jak najniższe koszenie. W ten sposób zabezpieczymy sobie więcej słomy dla naszego inwentarza.

Po raz pierwszy koszalińskie PGR-y przystępują do siewów przeszło 1500 ha cennej rośliny paszowej, jaką jest kukurydza. Z uprawą i zbiorem tej rośliny winien dokładnie zapoznać się przede wszystkim sam aparat inżynieryjny, a następnie zapoznać z tą uprawą kierowników gospodarstw i robotników brygad polowych.

Z całym załogami gospodarstw trzeba przedyskutować trudności paszowe i konkretne sposoby ich przezwyciężenia. Niewątpliwie robotnicy brygad hodowlanych i polowych winni być dużo cenniejszymi i spotrzej, których realizacja pozwoli na lepsze zabezpieczenie bazy paszowej.

Pełne zabezpieczenie bazy paszowej pozwoli nam przelać do końca trudności w hodowli, dostarczyć więcej tuszczów, mięsa i wełny. Szybkie i starannie przeprowadzone siewy wiosenne — to poważny wkład naszych PGR-ów w wykonanie planów państwowych i realizację wskazań III Plenum KC.

Inż. JAKUB KRAJEWSKI
dyrektor CZ Koszalin
do spraw produkcji

Cały czas będzie tu mowa o planie. Konkretnej mówią o planie działalności, jak dla siebie i całej Białogardzkiej organizacji ZMP-owskiej wytyczył przed V Światowym Festiwalem Młodzieży i Studentów Zarząd Powiatowy ZMP w Białogardzie.

A więc...
Pięć „bitych” jak to się mówi stron maszynopisu, wędruje z szafki do biurka tow. Hałaburdowej, wiceprzewodniczącej ZP ZMP. Zaglądnijmy co one kryją.

TRZY MIESIĄCE ZMP-OWSKIEJ PRACY W POWIECIE NA 5 KARTKACH PAPIERU

Tak by chyba w skrócie można określić bogatą treść zawartą w planie pracy ZP. 5 stron pozornie suchego wyczerpania, ale przecież każdy z kilkudziesięciu punktów, zawiera w sobie żywą treść, po winien się zmienić w odpowiednim czasie w praktyczną działalność setek dziewcząt i chłopców.

Mówi się tam np. o tym, że kółka ZMP w okresie przed-festiwalowym muszą wzmocnić walkę o wykonanie planów produkcyjnych i realizację zobowiązań, o wzrost plonów i hodowli na wsi. To program nie tylko dla członków organizacji, to program dla całej młodzieży powiatu. Ile wysiłku trzeba będzie, aby go zrealizować, ile trudności pokonać, ile zwycięstw, ale także i porażek on przyniesie.

Albo taka sprawa. Kola — czytamy w planie — muszą troszczyć się o wzrost w tym okresie czytelnictwa książek i prasy, zorganizować kolportaż, ożywić świetlicę — wykonywać gazetki ścienne, uczyć się piosenek i tańców ludowych polskich i innych narodów. Czyż to nie wielki program podnoszenia poziomu kulturalnego młodzieży, szczególnie wiejskiej?

Zadanie skomplikowane, trudne i bardzo odpowiedzialne. Tym bardziej szkoda, że

towarzysze z Zarządu Powiatowego sformułowali je zbyt ogólnie. Uściślenie, ukonkretnienie ich — jeśli tak można powiedzieć, pomogłoby bardzo w robocie, a tak grozi niebezpieczeństwo, że słuszne założenia... pozostaną tylko założeniami.

Ale o niebezpieczeństwach pomówimy później. Na razie idźmy o konkretność. Trzeba powiedzieć, że obok pewnych ogólników, większość zadań zawartych w planie jest określona ściśle, konkretnie, z terminami, wyznaczono ludzi odpowiedzialnych za ich wykonanie itp.

— „Przeprowadzić 20 odczytów o tym jak młodzież polska przygotowuje się do Festiwalu. Zorganizować 40 wieczornych w zakładach pracy, PGR-ach, POM-ach. Odbyć szkolenie przewodniczących kół i zarządów ZMP w dniu 17 kwietnia. Do 1 maja zorganizować naradę aktywów kulturalno-oświatowego powiatu (wspólnie z PDK i Wyzd. Kultury Prezydium PRN). Do 20 czerwca — narada z młodzieżą radnymi na temat pomocy rad narodowych dla kół ZMP i realizowania przez nie postulatów młodzieży”.

Przerwijmy wyczerpanie. Nie starczyłoby na nie miejsca. Plan jest bogaty i dość wszechstronny. Jedno, co można by mu zarzucić, to obracanie się w kręgu utartych, często szablonowych form pracy — za mało tu poszukiwania nowych, ciekawych sposobów dotarcia do młodzieży. Ale to zarzut „na wyrost”, bo nie ulega wątpliwości, że gdyby już tylko zrealizować wszystkie to co w planie zawarte, życie młodzieży w powiecie białogardzkim zażyłoby wzmocnionym rytmem, nabrało nowych i potrzebnych rumieńców.

I właśnie przede wszystkim o to chodzi.

KTO TO MA ROBIĆ?

Sily są wielkie. Trzeba je jednak umiejętnie zmobilizo-

wać i rozstawić. Na razie zaś owe sily ograniczają się do 7 etatowych pracowników ZP, kilku członków prezydium zarządu i małej grupki aktywów przewidzianych z terenu Białogardu.

Powiedzmy sobie szczerze, że nawet przy najlepszych chęciach i nie byle jakiej ofiarności nie podążają oni ogromowi roboty. A mogą podjąć (bo plan jest zupełnie realny), jeżeli wraz z nimi pracować będą dziesiątki aktywistów ZMP-owskich w zakładach pracy, na wsiach, w szkołach.

Najważniejszą więc i najpilniejszą troską towarzyszy z Zarządu Powiatowego powinno być wzmocnienie dość jeszcze wąskiego grona aktywów, codzienne pomaganie mu i uczenie dobrych metod roboty z młodzieżą. Jak najczęściej przebywać z aktywnymi, radzić mu i radzić się jego — oto jeden z najistotniejszych warunków pomyślanej realizacji planu.

Niewiele czasu minęło od opracowania wspomnianych już 5 stron maszynopisu (plan zatwierdziło Prezydium ZP 9 kwietnia) a już rysuje się niebezpieczeństwo niedotrzymania terminów w nich zawartych (np. nie odbyło się 17 bm. szkolenie przewodniczących) oraz — nieprzygotowania do końca najbliższych akcji.

W ZP mówią, że teraz przede wszystkim zależy im na zakończeniu kampanii sprawozdawczo-wyborczej i jak ona „spadnie z głowy”, to „ruszą pełną parą”, ale, drodzy towarzysze, nie ma się co łudzić — w szczupłym gronie daleko nie zajedziecie. A czas nagli.

POWIEDZMY SOBIE SZCZERZE. TOWARZYSZE Z KP

Zarząd Powiatowy nie jest sam. Współpracować z nim powinny SP, IPZ, zw. zawodowe, opiekować się nim i radzić mu KP i ZW ZMP.

Jeżeli idzie o ZW, to widać ostatnio wyraźną poprawę. Tow. Kowalczyk z Koszalina przybywa tu bardzo często i dobrze pomaga. Szkoda tylko, że towarzysze z kierownictwa ZW nie mogą znaleźć więcej czasu na pobyt w Białogardzie i po staremu wpadają tu „na minutę”.

Niestety, nawet tyle nie może na powiedzieć o KP partii w Białogardzie. Kierownictwo Komitetu do dziś nie orientuje się w planie przedfestiwalowej roboty ZP, nie interesuje się nim, po staremu nikt nie bywa na posiedzeniach Prezydium ZP.

Nie wystarczy zadawać się tym, że przecieł w Zarządzie pracują odpowiedzialni towarzysze partyjni, nie trzeba ich nawoływać, żeby okazali więcej inicjatywy i samodzielności — to wszystko trzeba u nich wyrabiać troskliwym i konkretnym kierownictwem, na którego konieczność przecieł niejednokrotnie partia zwracała swym Instancjom uwagę.

A tymczasem aktywiści ZMP-owscy skarżą się, że w KP panuje jakaś onieśmielająca ich, sztywna i „urzędowa” atmosfera. Trudno tu z kims serdecznie porozmawiać, trudno się dostać do sekretarza, informację (np. o szkoleniu ZMP-owskim), w które włożono dużo pracy — leżą nie czytane w biurkach Wyzd. Propagandy itp. Faktów można by przytaczać więcej, nad słusnością wielu zarzutów można by podyskutować, ale trzeba sobie szczerze powiedzieć towarzysze z KP, że praca z młodzieżą i jej organizacja, poświęcać zbyt jeszcze mało czasu i uwagi.

Organizacja ta zaś znajduje się w bardzo ważnym dla siebie okresie, stoi przed trudnymi i ważnymi zadaniami. W ich realizacji musi jej pomóc KP i każda podstawowa organizacja, wszyscy członkowie partii. Aby droga od planu, do praktycznej działalności była jak najkrótsza i jak najmniej wyboista.

A. CZECHOWICZ

Dlaczego dyrektor Kubaszewski złożył rezygnację

Do 1952 roku dyrektorzy Przedsiębiorstwa Połówek i Usług Rybackich „Kuter” zmieniali się kilkakrotnie. Złej pracy przedsiębiorstwa nie potrafili usprawnić nawet specjaliści pełnomocnicy Centralnego Zarządu Rybołówstwa Morskiego.

Tow. Jan Biliński — dyrektor naczelny CZRM poprosił wtedy do siebie tow. Stefana Kubaszewskiego wówczas wicedyrektora Zarządu Portu w Szczecinie. Był kiedyś jego zwierzchnikiem. Znał go dobrze i cenil wysoko. Nie obiecywał żadnych „cudów”, bo o odpowiedź był spokojny. Rozmawiali jak towarzysze — partyjnym językiem. Mimo, że rozmowa toczyła się między dyrektorami i w gmachu CZRM, tow. Kubaszewski traktował nowe zadanie jako polecenie partyjne. 15 stycznia 1953 r. objął stanowisko dyrektora PP i UR „Kuter”.

W Darłowie sytuacja była rzeczywistością katastrofalna. Niewykonywanie planów było regułą. Tabor pływający — to stare graty, które ciężce stały w basenie niż wychodziły w morze. Fatalne warunki, w jakich odbywało się przekazywanie ryb z kutrów do przetwórstwa i ciężka sytuacja w samej przetwórni.

Stary robotnik portowy z zapalem zabrał się do roboty. Słaba organizacja partyjna i rada zakładowa niewiele umiały mu pomóc. Pracował całe dni, a w nocy uczył się „rybalki”. Dzień po dniu zdobywał sobie coraz większe zaufanie wśród ludzi. W kwietniu do planu zabrakło 2 proc., ale już w maju przekroczył go o ponad 30 proc.

Zaloga widziała w nim dyrektora, który prowadzi ją dobrą drogą. Powoli rosło grono aktywistów, na których mógł się oprzeć, ale Kubaszewski nadal poświęcał bazie całe dni i noce. Nie miał nawet czasu „wyskoczyć” do sąsiadów w Uście czy Kołobrzegu, aby przekonać się w jakich warunkach on pracują. W krótkim czasie naprawił wiele niedociągnięć a śleczarnia stała się nawet przodującym zakładem w naszym wybrzeżu. Z Darłowa wzięła początek „modelówka” — nowa doskonalona sieć. Rybacy stali się mistrzami w łowieniu śledzia. Ale kłopotów nie ubywało.

Dział przetwórstwa, choć przeniesiony do innego lokalu nie ma warunków dla składowania ryb. Łódź trzeba sprządać wagonami z innych stat. Ma-

leńka fabryczka produkuje go tyle, ile zabiera jeden kuter na dwudniowy rejs. CZRM żąda niezliczonej ilości sprawozdań, a w dziale głównego mechanika 11 ludzi zawalonych papierkową robotą nie może zlikwidować niedociągnięć w warsztatach. Do tego dodano mu jeszcze obowiązek opieki nad Zasadniczą Szkołą Rybołówstwa Morskiego.

Sprawy usprawnienia załadunku i przetwórstwa nie rozwiązano — nie było na to środków. Powstają straty. W styczniu na jednym wyładunku kilkudziesięciu ton ryb, przez obniżenie klasy z „A” do „B” przedsiębiorstwo straciło 32 tys. zł. To było w styczniu, a co będzie w miesiącach letnich?

Tow. Kubaszewski mówił o tym w CZRM, domagał się pomocy. Zawsze bezskutecznie. Wprawdzie CZRM w ramach ogólnych przedziałów przysłał nowe kutry, ale przecieł same kutry nie rozwiążą sytuacji. Przeciwnie, nowe kutry to lepsze połowy, a więc więcej ryby, której nie ma gdzie przechować.

Gdy nie pomogły prośby, Kubaszewski złożył rezygnację ze stanowiska dyrektora „Kutra” (15 maja minie termin 3 miesięcznego wypowiedzenia). Była to trudna decyzja, bo Kubaszewski zbyt mocno pokochał pracę w rybołówstwie, był wobec trudności rezygnować z niej. Trudno byłoby mu zostawić bazę, w której pracował przez dwa lata i dawał jej wszystko, na co było go stać. Decyzję tę podjął po zwiedzeniu bazy w Uście. Kubaszewskiego zaskoczyły bardzo dobre warunki pracy w tej bazie. Wtedy też nastąpił moment załamania się. Bo skoro są tak zasadniczo różne warunki, to z jakiej racji wszystkim bazom CZRM stawia te same zadania. Nie opanował się i... popełnił błąd. Zapomniał, że członkowi partii nie wolno załamywać się przed trudnościami, że obowiązkiem członka partii jest przełamywanie trudności i walka z nimi. Rezygnacja — to droga ludzi słabych.

Kubaszewski nie jest człowiekiem słabym. Dał tego dowody w ciągu 2 lat swej pracy w „Kutrze”. Ale nie mając znikąd pomocy uległ chwilowej słabości. Niewątpliwie zastanowi się jeszcze nad tym poważnie i wycofa podanie o zwolnienie.

Pod koniec lutego odbyła się w CZRM

konferencja prasowa. Tow. Biliński zapewniał wszystkich zebranych dziennikarzy, że Centralny Zarząd głęboko przeanalizował swą dotychczasową pracę w świetle uchwał III Plenum i wyciągnął praktyczne wnioski z popełnionych błędów. Zobaczymy jak ta zmiana stylu pracy wygląda w praktyce.

Od chwili złożenia rezygnacji Kubaszewski, niemal codziennie odbiera telefony mniej więcej takiej treści:

— Tak towarzyszu, my znamy wasze trudności. Wiemy o wszystkim. Przyjedźcie i na miejscu pomożemy.

Na tym zapewnieniu kończy się „pomoc”.

Wobec braku chłodni do przechowywania ryby CZRM obiecywał przysłać najpóźniej do 15 marca jako środek zastępczy wagony-chłodnie nie nadające się do eksploatacji. Do tej pory nie ma ich jeszcze. Nowa hala warsztatowa miała być oddana do użytku w czwartym kwartale 1953 r. a będzie gotowa dopiero w maju br. z tym, że są jeszcze braki w jej wyposażeniu. Przykładów podobnych braków i niedociągnięć można by wylizywać jeszcze wiele. Zainteresowane resorty CZRM mają na nie jedną odpowiedź — „wiemy i pomożemy”. Tylko, że te zapewnienia trwają już dwa lata, a pomocy nie widać.

Można by zapytać jak to się stało, że Kubaszewski sam bezskutecznie walczył z trudnościami nie otrzymując dostatecznej opieki ze strony instancji partyjnych. Do sprawy tej wrócimy w innym artykule. Na razie stwierdzamy jeden fakt: komitety — Powiatowy w Sławnie i Miejski w Darłowie przypominały sobie, że istnieje na ich terenie „Kuter”, kiedy potrzebowały aktywistów do pracy w terenie, ale nie interesowały się jego pracą. Nie mogły pomagać, bo nie wiedziały z jakimi trudnościami boryka się ta baza. Stał to wielkie zaskoczenie.

Historia dość typowa. Człowiek zostawiony bez opieki, zdany na własne sily, nie mogąc dać sobie rady z trudnościami, załamuje się. Sprawa dyrektora Kubaszewskiego to nie tylko sprawa jednej osoby. To sprawa pracy całego przedsiębiorstwa.

Nie może więc skończyć się na jednej rozmowie. „Kutrowi” trzeba pomocy i to jak najwcześniejszej. Zarówno ze strony CZRM-u jak i Komitetu Powiatowego partii w Sławnie.

WŁADYSŁAW ŁUCZAK

Kronika partyjna

Komitet Miejski PZPR zawiadamia, że w dniu 28 bm. o godzinie 8-mej w Komitecie Miejskim PZPR odbędzie się seminarium dla wykładowców I i II roku Szkoły Politycznej.

Dla wykładowców I roku z tematów:

1. Polityka zdrady narodowej rządów obszarniczokapitalistycznych.

2. Walka mas pracujących pod przewodem KPP przeciwko dyktaturze faszystowskiej.

Dla wykładowców II roku z tematów:

1. Wyniki II wojny światowej zwrócić na dziejach narodu polskiego.

2. Układ sił na arenie międzynarodowej.

3. Idea pokojowego współistnienia.

4. Znaczenie osiągnięć 10-lecia Polski Ludowej jako wkładu w umocnienie obozu pokoju i zadania narodu polskiego wynikające z uchwały III Plenum nad dalszym umocnieniem i rozwojem Polski Ludowej.

Reorganizacja PPK »Ruch«

Uchwała Prezydium Rządu z 10 kwietnia br. przekształcają Ministerstwo Poczty i Telegrafów w Ministerstwo Łączności, równocześnie zreorganizowała Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu »Ruch«.

W Warszawie z dniem 1 kwietnia br. powstał Centralny Zarząd Upowszechnienia Prasy i Książki, który przejął dotychczasową działalność Generalnej Dyrekcji »Ruch«.

Wojewódzkie Oddziały PPK »Ruch« zostały przekształcone w Wojewódzkie Przedsiębiorstwa Upowszechnienia Prasy i Książki »Ruch«.

Niezależnie od dotychczasowej działalności kolportażowej »Ruch« prowadzić będzie działalność filatelistyczną poprzez Państwowe Przedsiębiorstwo Filatelistyczne, które zostało podporządkowane bezpośrednio Centralnemu Zarządowi Upowszechnienia Prasy i Książki »Ruch«.

Powstały również przedsiębiorstwa: Biuro Wydawniczo-Propagandowe »Ruch«, którego zadaniem jest popularyzacja czytelnictwa prasy i książki oraz Przedsiębiorstwo Sprzedaży Antykwarycznej, które zajmuje się zakupem i sprzedażą prasy i wydawnictw zdezaktualizowanych i antykwarycznych.

Oba przedsiębiorstwa mają siedzibę w Warszawie.

Na marginesie wojewódzkich eliminacji amatorskich zespołów artystycznych

Uzasadniony optymizm

Przez długie miesiące biadaliśmy nad zastojem w pracy kaszubskiego zespołu pieśni i tańca Powiatowego Domu Kultury w Bytowie. Wreszcie na tegoroczne eliminacje przygotowaliśmy pod kierownictwem prof. Witolda Nowackiego sulię kaszubską. Nie były to najlepsze tańce kaszubskie jakie widzieliśmy dotąd na eliminacjach. Są tam jeszcze niedopracowania, zbyt duży paauzy, w których zespół taneczny czeka na chór i orkiestrę, ale przy starannej dalszej pracy można będzie usunąć te usterki. Najważniejsze, że zespół znowu pracuje i pilnie szuka nowych form tańca na wsi bytowskiej.

Ten folklor czuje się. Należy też życzyć zespołowi, aby się rozrastał i szerzył piękno kaszubskich pieśni. Spodziewamy się, że władze powiatu we stworzą młodemu zespołowi dogodne warunki dla dalszego rozwoju.

Powiatowy Dom Kultury w Szczecinku przygotował na eliminacje bardzo dobry zespół muzyczny i trio żeńskie z kapelą. Świetne, dobrze zharmonizowane głosy i miła interpretacja — wysuwają ten zespół na czoło wszystkich naszych duetów czy kwartetów. A co do orkiestry...

Pisaliśmy ostatnio o dobrym sekście muzycznym Powiatowego Domu Kultury w Złotowie. Z radością stwierdzamy, że nie ustępuje mu zespół szczecinecki, że białogardzki zespół muzyczny przy usilnej dalszej pracy dorówna im także. Te trzy zespoły mają duże ambicje; Moniuszko, Chopin, Brahms, Beethoven. Na te zespoły trzeba zwrócić szczególną uwagę, dać im możliwość współpracy i szerokiego rozwoju.

I jeszcze jedno nasuwa się tutaj: zespół taneczny WDK ma wieczne kłopoty z orkiestrą. Stale ćwiczy przy pianinie, a dopiero tuż przed występem zaczynają się pertraktacje z orkiestrą »Dobrego Buta«, za słabą zresztą dla tak dużego zespołu. Gdyby — powiedzmy — zespoły muzyczne PDK w Białogardzie i »Dobrego Buta« w Koszalinie zechciały współpracować — mielibyśmy naprawdę dobrą orkiestrę dla reprezentacyjnego zespołu tanecznego WDK. Zdajemy sobie sprawę, że dla tego rodzaju przedsięwzięcia należałoby się wyżyć trochę ambicylek, ale może byłby to pierwszy krok do znielenia sztucznego podziału na kulturę »związkową« i »rad narodowych«, którym podlegają powiatowe domy kultury.

Bytów, Szczecinek, Białogard — to te domy kultury, które ostatnio przeżywały poważne kryzysy w pracy artystycznej. Podobny kryzys przeżywał także Wiejski Dom Kultury w Zakrzewiu. Ale i tam nastąpiło przesilenie. Za-

krzewo przeszło do eliminacji wojewódzkich z chórem, tańcami kaszubskimi i sztuką sceniczną. Nastroje optymistyczne, jakie wywołują eliminacje wojewódzkie, są uzasadnione.

(J. 6.)

W odpowiedzi na apel E. Sobczyk

Przodujący korespondent — przodownikiem pracy

W odpowiedzi na apel naszej korespondentki Eugenii Sobczyk napływają do Redakcji coraz to nowe zobowiązania korespondentów.

LEONARD KOWALSKI ze Złotowa pisze:

● zobowiązuje się przodować na odcinku pracy zawodowej, współpracować z Redakcją oraz założyć Klub Korespondentów przy RLP w Złotowie. Jako aktywista Frontu Narodowego pomagać będąc ponadto w załatwianiu skarg i zażaleń ludności.

MIECZYSLAW KUKKO ze Złocieńca:

● zobowiązuje się do dnia 1 maja zwerbować 3 nowych korespondentów i uaktywnić pracę Klubu Korespondentów przy ZPW.

JAN NOWAK z Drawsko Pomorskiego:

● zobowiązuje się podnieść

swoje kwalifikacje zawodowe i stanąć w szeregu przodujących pracowników oraz zwerbować 2 nowych korespondentów.

WINCENTY OPILA ze Stawna:

● zobowiązuje się wciągnąć do współzawodnictwa 6 rzemieślników z Zakładów Budownictwa o tytuł najlepszego rzemieślnika oraz nadsyłać systematycznie korespondencję dotyczącą pracy Zakł. Budowlanych.

Wszyscy korespondenci, którzy nadsyłają swe zobowiązania wzywają pozostałych korespondentów do podejmowania podobnych i do współzawodnictwa na tym odcinku.

SPORT — SPORT — SPORT

Kajakami przez Polskę

Niżej podajemy wykaz poszczególnych etapów Spływu Wodami Polski do Granicy Pokoju, w którym koszaliniacy turyści będą mogli wziąć udział. Zgłoszenia udziału w spływie należy kierować do Zarządu Okręgowego PTTK w Koszalinie, a opłaty za sprzęt (można również wpłacać ratami) na konto bankowe: I Oddział Miejski NBP Nr 607-9-522, zaznaczając, że jest to opłata wpisowa lub opłata za sprzęt. Uczestnicy będą przyjmowani według kolejności nadesłanych zgłoszeń.

Wykaz szlaków na które przydzielono miejsca

S Z L A K	Data rozp. etapu spł.	Data zakończ.	Ilość przydz. miejsc
1. Nowy Sącz — Sandomierz Dunajcem — Wisłą	25. VI. 55	8. VII. 55	2
2. Sanok — Sandomierz Sanem — Wisłą	25. VI. 55	8. VII. 55	2
3. Oświęcim — Sandomierz Wisłą	25. VI. 55	8. VII. 55	3
4. Sandomierz — Warszawa Wisłą	8. VII. 55	22. VIII. 55	6
5. Warszawa — Bydgoszcz	23. VII. 55	4. VIII. 55	10 w tym 8 m. bezpl. w ramach skler. FWP
6. Płociczno — Nowogród Łomż.			3
Cz. Hańcza — Kanał Aug. Elebrzą — Narwią	25. VI. 55	10. VII. 55	2
7. Sorkwity — Nowogród Łomż.			3
Jez. Krutynia, Beldan, Nidzkie, Piśa — Narwią	27. VI. 55	10. VII. 55	3
8. Nowogród Łomż. — W-wa Narwią — Wisłą	11. VII. 55	22. VII. 55	4
9. Bydgoszcz — Srem Kanałem Noteckim, Goplem — Wartą	8. VIII. 55	18. VIII. 55	10 w tym 8 m. bezpl. w ramach skler. FWP
10. Szczecinek — Kostrzyń Gwda, Notecia, Warta	17. VIII. 55	1. IX. 55	18
11. Wrocław — Nowa Sól Odra	9. VIII. 55	18. VIII. 55	2
12. Nowa Sól — Kostrzyń Odra, Gnła, jez. Zbąszczy. Wartą	19. VIII. 55	1. IX. 55	3
13. Racibórz — Wrocław Odra	30. VII. 55	8. VIII. 55	2
14. Wałce Młyny (Brzeźnica) Sieradz — Wartą	29. VII. 55	4. VIII. 55	2
15. Sieradz — Srem Wartą	18. VIII. 55	1. IX. 55	12

O G Ł O S Z E N I A

PRACOWNICY POSZUKIWANI

GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO poszukuje Słupska Fabryka Narzędzi Rolniczych w Słupsku. Warunki pracy do omówienia w Dziale Kadr Słupskiej Fabryki Narzędzi Rolniczych w Słupsku przy ul. Poznańskiej Nr 1. (K-178-0)

PSZCZELARZY z długoletnią praktyką zatrudni od zaraz Rejon Leśnej Produkcji Nierzecznej »Las« w Mławsku, ul. Koszalińska 9a. (K-169-0)

12 GŁÓWNYCH KSIĘGOWYCH do pracy w Państwowych Ośrodkach Maszynowych na terenie województwa koszalińskiego, **3 KSIĘGOWYCH REWIDENTÓW**, i **STAR-SZEGO INŻYNIERA** budownictwa do działu inwestycji (pożądany inżynier lub technik budowlany), i **TECHNIKA MECHANIKA** oraz **STAR-SZEGO INSPEKTORA** organizacji zatrudnienia i plac zatrudni od zaraz Wojewódzki Zarząd Państwowych Ośrodków Maszynowych w Koszalinie. Podania z życiorysami kierować należy do Wojewódzkiego Zarządu Państwowych Ośrodków Maszynowych w Koszalinie, ul. Grunwaldzka 20. Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu lub listownie. (K-165-0)

2-ch PRACOWNIKÓW, TECHNIKÓW względnie **INŻYNIERÓW BUDOWLANYCH** na stanowiska inspektorów kontroli wykonawstwa inwestycyjnego zatrudni natychmiast Oddział Wojewódzki Banku Rolnego w Koszalinie. Oferty przyjmuje oraz udziela informacji Inspektor kadr Oddz. Wej. Banku Rolnego w Koszalinie. (K-168-0)

U W A G A ! U W A G A !

Rolnicy, kowale i właściciele warsztatów naprawczych mogą nabyć

W CENTRALI ZAOPATRZENIA ROLNICTWA w Koszalinie, ulica Zwycięstwa Nr 2

CZĘŚCI ZAMIENNE DO WSZELKICH TYPÓW KONNYCH PŁUGÓW, ŻNIWIAREK I SIECZKARŃ
Sprzedaż trwa od dnia 15 kwietnia do 15 maja 1955 r. Nie wymagamy żadnych zaświadczeń, podań, zapotrzebowań. Fachowa obsługa ułatwi wybór. Ceny hurtowe. (K-161-0)

Nie zapomnij zabezpieczyć odzieży przed molami!

GAŁKI ANTYMOLOWE CHLOROMOR TEPIMOL I INNE SKUTECZNE ŚRODKI DO TĘPIENIA MOLI
rozprowadzają
Hurtownie »Arged« w Koszalinie i Słupsku

Żądajcie we wszystkich drogeriach i sklepach branży chemiczno-mydlarskiej. (K-179-0)

ZAWIADOMIENIE

Od dnia 1 kwietnia 1955 roku **CENTRALA HANDLOWA PRZEMYSŁU DRZEWNEGO** uruchomiła **BIURO WOJEWÓDZKIE W KOSZALINIE** przy ul. 1 Maja Nr 20.

które objęło na prawie wyłączności cały hurtowy **HANDEL MEBLAMI** i niektórymi artykułami drzewnymi. Sprzedaż hurtowa odbywa się w biurze pod wyżej wymienionym adresem. Hurtownia sprzedaje dla przedsiębiorstw handlu detalicznego, przedsiębiorstw i instytucji następujące artykuły: meble, wozy gospodarskie, wózki małe, kołki szewskie, kopyta, listwy ramkowe, deszczułki posadzkowe, listwy przyściennne, szpunty browarnicze, styliska do łopaty i siekier, stolarkę budowlaną, baraki, gabloty pożarnicze itp. Meble dla przedsiębiorstw sprzedajemy z hurtowni, gdy transakcja przewyższa 7 500 zł. Posiadamy również sklepy detaliczne:

- w Koszalinie, ul. 1 Maja 26
- w Słupsku, ul. Wojska Polskiego 46/47 i ul. Ziółta 15
- w Białogardzie, ul. Bieruta 15
- w Szczecinku, ul. 9 Maja 29
- w Walczu, ul. Zwycięstwa i Wojska Polskiego 21.

Sklepy nasze posiadają obecnie duży asortyment towaru, który będzie się jeszcze rozszerzał. Dla udogodnienia klientom wprowadziliśmy sprzedaż ratową od 1 000 zł wwyż. Odbiorcy mogą ponadto składać komplety z wybranych przez siebie dowolnych mebli. (K-158-0)

DYREKCJA MHD — BIAŁOGARD

zawiadamia, że od dnia 19 kwietnia br. obowiązują nowe ceny za dostarczone puste butelki do naszych sklepów według gatunków:

1. Za butelki po wódkach zwykłych i gatunkowych, po oocie, denaturacie, sokach, oleju jadalnym i płynnym owoc — płacimy 1 zł za każdą sztukę o pojemności: 1 l, 0,75 l, 0,5 l i 0,25 l.
2. Za wszelkie butelki bez względu na kształt — po winie krajowym i importowanym oraz miodach pitnych o pojemności 0,75 l i 0,7 l płacimy również 1 zł za sztukę.

Każdą ilość butelek kupi nasz specjalny sklep przy ul. 1 Maja oraz sklepy spożywcze. (K-175-0)

SKŁADNICA REJONOWA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO W SZCZECINKU

powiadamia P. T. odbiorców, że w dniach od 28 do 30 kwietnia 1955 r. magazyny artykułów chemicznych będą zamknięte z powodu inwentaryzacji. Sprzedaż gazów technicznych czynna bez przerwy. Prosimy P. T. odbiorców o odbiór towarów do dnia 27-go kwietnia do godz. 14. Po tym terminie towary wydawane nie będą. (K-177-0)

Kina

KOSZALIN — »Nowa Huta« — »Hamlet« Seanse godz. 17 i 20. Kłnoteatr WDK — nieczynny. **ROKOSSOWO** — »Młoda Gwardia« — »My urwisy«. **SŁUPSK** — »Upiór na sprzedaż«. **BIAŁOGARD** — »Kurs na Marto«. **SZCZECINEK** — »Wzburzyło się morze« I seria. **SŁAWNO** — »Kawaleria przy głównej ulicy«. **WALCZ** — »Zaporożec za Dunajem«. **DARŁOWO** — »Kłopoty ref. Trziszki«. **ZEOTÓW** — »Niebezpieczny ładunek«. **CZŁUCHÓW** — »Tajemniczy wrak«. **USTKA** — »Zdobycie góry«. **KOŁOBRZEG** — »Cytkowcy«. **BYTÓW** — »Ekspres z Norymbergi«. **SWIDWIN** — »Alarm w cyrku«. **DRAWSKO** — »W stepach Ukrainy«. **CZAPLINEK** — »Szwedzka zapalka«. **ZŁOCIENIEC** — »Kallnowy raj«. **JASTROWIE** — »Rezerwowy strażnik«. **POLCZYN-ZDRÓJ** — »Przygoda na Mariensztacie«.

Radio

PROGRAM I
26 kwietnia 1955 r. (wtorek)
5.10 Poranne rozmaitości rolnicze. 5.30 Muzyk. rozrywkowa. 5.45 Gimnastyka. 6.15 Z piosenka do pracy. 6.33 Kalendarz radiowy. 7.15 Muzyka rozrywkowa. 7.50 »Błękitna sztafeta«. 8.05 Koncert. 8.45 Pieśni Schuberta. 9.00 Aud. dla klas XI. 9.30 Utwory dwufortepianowe. 9.40 Dla przedszkol. 10.00 Zespoły świetlicowe przed mikrofonem. 10.20 Muzyka symfoniczna. 11.00 Audycja dla klas I i II. 11.30 Muzyka i aktualności. 12.15 Utwory fletowe kompozytorów polskich. 12.30 Polskie melodie taneczne. 12.45 Audycja dla wsi. 13.00 Przerwa. 15.30 Aud. dla dzieci. 16.05 »Maurice Thorez« — aud. w 55-tą rocznicę urodzin. 16.20 Koncert rozrywkowy. 16.45 Utwory fortepianowe Aleksandra Michalowskiego. 17.00 Z życia Związku Radzieckiego. 17.30 Z mełdii i piosenka przez świat. 18.50 Książki, które na was czekają. 18.50 Odpowiadamy słuchaczom w sprawach międzynarodowych. 19.00 Koncert Chóru PR. 19.20 Koncert Ork. PR p. d. St. Rachonia.

„Sprawa Polski-sprawą Niemiec“

HISTORYCZNE słowa Marksa i Engelsa, że „nie może być wolny naród uciskający inne narody“ były i są nadal wyznaniem wiary i drogowskazem walki rewolucjonistów niemieckich.

„My, niemieccy demokraci — pisał Engels — jesteśmy szczególnie zainteresowani w wyzwoleniu Polski. Naród niemiecki nie może się wyzwolić, a jednocześnie w dalszym ciągu uciskać inne narody. Nie będzie wyzwolenia Niemiec, póki nie nastąpi wyzwolenie Polski od ucisku niemieckiego. Zatem Polska i Niemcy mają wspólne interesy i dlatego demokraci polscy i niemieccy mogą wspólnie pracować nad wyzwoleniem obu narodów“.

Idąc te ujął w wierszu pt. „Sprawa Polski — sprawą Niemiec...“ współczesny twórcom naukowego socjalizmu, rewolucyjny poeta niemiecki Georg Herwegh — jeden z najwspanialszych przyjaciół Polski. Wiersz ten napisany został w 1846 roku, tuż po wybuchu powstania krakowskiego i niedużych próbach wzniecenia powstania w Wielkopolsce, które zakończyły się aresztowaniem polskich rewolucjonistów. Wyrażając w nim uczucia i dążenia demokracji niemieckiej, pisał Herwegh:

Czyż wolność, którą zyskał Ren

Odpryski

AMERYKAŃSCY „ALPINIŚCI“

Rząd hinduski odmówił amerykańskiej ekspedycji „alpinistycznej“ prawa wstąpienia do rejonu Charwal w Himalajach. Natomiast zaproponował „alpinistom“ zza Atlantyku dokonywanie wspinaczek w himalajskich rejonach prowincji Pendżab. Ci jednakże nie przyjęli tej propozycji.

Należy wyjaśnić, że rejon Charwal, położony w pobliżu Tybetu, posiada duże znaczenie strategiczne. Jak widać, u amerykańskich „turystów“, podobnie jak w swoim czasie u hitlerowskich, zainteresowania alpinistyczne idą w parze... z wywiadowczymi.

ALTRUIŚCI I EGOIŚCI

W amerykańskim czasopiśmie „Atlantic Monthly“ ukazał się artykuł, którego autor pisze m. in.: „Lenin obudził w ludziach najbardziej egoistyczne instynkty: pragnienie chleba, ziemi i pokoju“.

Nie ma to jak altruistyczne instynkty kapitalistów. Z obrzydzeniem myślą o pokoju, a do szczęścia wystarczy im wojna. Nie potrzebują im ani chleba, ani ziemi, a wystarczy cyferka z kilkoma przynajmniej zerami na koncie bankowym. MAT.

TRZECIA część globalnej produkcji Fabryki Lokomotyw i Urządzeń Elektrycznych im. Hansa Beimlera w Henningsdorf (NRD) jest przeznaczona na eksport do krajów demokracji ludowej, Chin i krajów kapitalistycznych (Szwecja, Finlandia, Holandia, Dania itp.). W myśl umowy z Polską Rzeczpospolitą Ludową zakłady dostarczają wagonów motorowych dla polskich kolei elektrycznych oraz lokomotyw dla pociągów pospiesznych. Na zdjęciu: elektrowozy dla Polski.

Polsce się dzisiaj nie należy! Czy wolnym być nie może ten, Kto pastwą naszej padł grabieży?

Po wybuchu rewolucji w Niemczech, rewolucjonści berlińscy wyzwolili 20 marca 1848 roku polskich więźniów przetrzymywanych w więzieniu Moabit, i wśród okrzyków „niech żyje niepodległość Polski!“ poprowadzili ich przed pałac królewski.

Georg Herwegh, jako przedstawiciel niemieckich demokratów w Paryżu, wystosował w okresie rewolucji 1848 r. swój słynny list do demokratów polskich, w którym oświadcza, że „wolność, jedność Niemiec stają się niemożliwe bez odbudowania Polski silnej, wolnej i demokratycznej“. Herwegh wzywa oba narody, by zbliżyły się do siebie w imię wspólnej walki przeciwko ciemnościom.

„Demokraci polscy! Nie jesteśmy już narodem „niemym“, jak nas nazywali Wasj przodkowie.

Słyszycie: Niemcy głośno i niecierpliwie domagają się nieodwołalnych praw swoich; z naciskiem przypominają rodującą się demokrację jej obowiązki, jej wielki dług, zaciągnięty względem ojczyzny Waszej...“

Kwestia polska jest sprawą życia lub śmierci, zarówno dla Was, jak dla nas; ręką jej szczęśliwego rozwiązania może być tylko niezłomność naszych uczuć demokratycznych.

Albowiem demokracja jest obecnie jedyną wypróbowaną bronią przeciwko absolutyzmowi, i chociaż sympatje nasze oddawna są po stronie całego Waszego narodu, to wszakże Wam należą się najlepsze życzenia nasze, gdyż Wyście to pierwsi zrozumieli i oświadczyli, że dla Polski nie ma zbawienia poza demokracją.

„Demokraci niemieccy nie złożą broni, póki imię narodu polskiego nie rozebrzmie majestatycznie, niż kłedykolewów, w sercach ludów europejskich. Wolność nie zna granic; kroczy ona, kroczy coraz dalej i wszędzie zdobywa nam braci... Droga nasza jest jedna; nasze losy są wspólne. Niech zabrzmi nasz okrzyk bojowy: Nie masz wolnych Niemiec bez wolnej Polski... Nie masz Polski wolnej bez wolnych Niemiec!“

Georg Herwegh

List Herwegha spotkał się z serdecznym przyjęciem wśród polskiej emigracji demokratycznej. W odpowiedzi demokraci polscy, tej miary, co Stanisław Worcell, Wiktor Heltman i inni, w liście „Do Obywatela Georga Herwegha, Do demokratów niemieckich w Paryżu“ oświadczają: „Przyjmujemy ofiarowany przez Was sojusz Niemieckim demokratycznym“.

Niezwykle doniosłe i do dziś dnia aktualne są myśli grupy demokratów polskich w sprawie zjednoczonych i demokratycznych Niemiec.

„Powiedźcie swoim braciom — piszą demokraci polscy —

że w obecnych okolicznościach od nich zależy przyszłe losy Europy... Powiedźcie im, że tylko zjednoczone, demokratyczne Niemcy mogą zapewnić istnienie narodowości niemieckiej.

Do dzieła więc, bracia! Niech Demokracja stanie się okrzykiem bojowym całych Niemiec! Niech Demokracja stanie się namiętnością serc niemieckich, tchnieniem życia dla każdego patrioty niemieckiego.

Wy wypełnicie to zadanie — wierzymy w to święcie — wy, demokraci niemieccy, którzyście z tak braterskim uczuciem i taką odwagą wspierali usiłowania demokracji polskiej, by przyspieszyć triumf Demokracji...“

Niech żyją Niemcy demokratycznie!

Niech żyje Polska!

Paryż, 24 marca 1848. Centralizacja Towarzystwa Demokratycznego Polskiego: Jenerał Franciszek Szayde, Stanisław Worcell, Wojciech Darasz, Wincenty Mazurkiewicz, Wiktor Heltman“.

DZIĘKI rozgromieniu hitlerizmu w drugiej wojnie światowej i zrzuconiu przez wyzwolone narody kaidan kapitalizmu, po obu stronach Odry powstały warunki do budowy nowego, wolnego życia.

Zrodziła się Polska Rzeczpospolita Ludowa — ukoronowana walką wielu pokoleń rewolucjonistów. Ale walka demokracji niemieckiej o zjednoczenie i demokratyczne Niemcy nie została jeszcze zakończona. Jedynie we wschodnich Niemczech, między Odrą a Łabą, powstało po raz pierwszy w historii prawdziwe demokratyczne państwo niemieckie — Niemiecka Republika Demokratyczna.

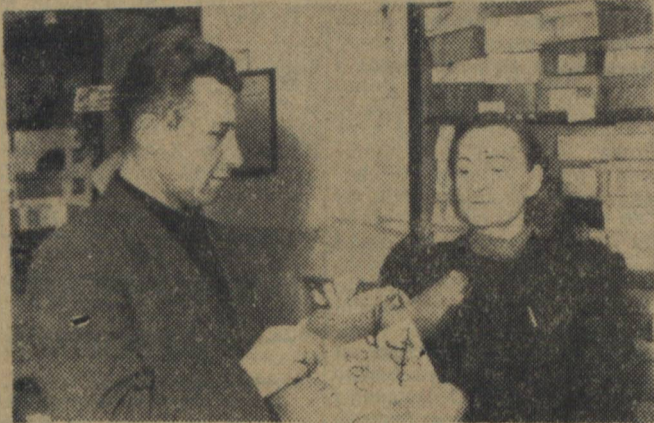
JÓZEF KOZŁOWSKI

Po obniżce cen...

OBNIŻKA cen wprowadzona na uchwałę KC naszej partii i Rady Ministrów, przy-

pantofle letnie, kostium wiosenny, męzowi ubranie i buty a także odzież dla dzieci

Rzeczywiście różnice w cenach są bardzo widoczne. Np. cena ubrania męskiego, które kosztowało 1 410 zł, obecnie wynosi 1 340 zł. Płaszcz gabardynowy w cenie 1 360 zł i 1 380 zł, obecnie kosztują 1 275 zł...

Pracownik Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej ob. Dominik Zalewski ogląda buty robocze, które potaniały o 68 złotych.

jęta została przez mieszkańców naszego miasta z głębokim zadowoleniem. Już od samego rana w ub. sobotę kupujący w sklepach pytali o nowe ceny. Obliczali ile i na jakich artykułach zaoszczędzą.

Nic więc dziwnego też, że obrót sobotni w sklepach był mniejszy. Kierownik sklepów i pracownicy handlu mieli czas na przygotowanie się do wieczornej pracy przy przecenieniu towarów. A pracy było dużo. Z pomocą przyszli im pracownicy Przedwzrostu Wojewódzkiej i Miejskiej Rad Narodowych, którzy trójkami rozeszli się po sklepach, pomagając przy przecenianiu towarów objętych obniżką.

W Domu Odzieżowym MHD. do którego zagladaliśmy wieczorem w sobotę, praca rozpoczęła się zaraz po zamknięciu sklepu. Aleksandra Piskorz, kierowniczka tego sklepu opowiada z uśmiechem, że swoją dzisiejszą pracę zaczęła przede wszystkim od obliczenia własnego budżetu domowego. — Chciałam kupić sobie

Przy tych wszystkich zakupach zaoszczędzę po obniżce około 250 złotych. Za te pie-

Praca przy przecenieniu towarów we wszystkich sklepach

Dużą różnicę widzimy w cenie odkurzacza i froterki (na zdjęciu). Przed obniżką odkurzacz kosztował 1 370 zł, obecna cena jego wynosi 1 099 zł, cena froterki obniżona została z 1 360 zł na 1 336 zł.

niądze będę mogła kupić coś dla dziecka, albo przeznaczyć je na wczasy.

R.

Erozja - skryty bicz rolnictwa

DZWIĘCZNE brzmi słowo „erozja“. Takim imieniem mogłaby się nazywać jakaś wdziedzna postać z mitologii greckiej, albo jedna z czarownic wysepek morza greckiego. A tymczasem słowo to, pochodzące od greckiego wyrazu „erōsis“ — żłobić — oznacza proces niszczenia gleby przez działanie wiatru lub wody. Jest to, jak mówią uczeni, „skryty bicz rolnictwa“, powoli i z uporem niszczący nasze gleby.

Erozja i jej skutki znalazły odzwierciedlenie w literaturze pięknej. W „Faraonie“ Prusa, kiedy kapłan Pentauer wyjaśnia następcy tronu Ramzesowi, dlaczego Egipt w ostatnich czasach zbiegnął, podaje jako przyczynę zasypianie piaskiem przez wiatry części urodzajnej ziemi egipskiej.

A Stefan Żeromski tak pisze w „Szyfowych pracach“:

„Grundy mieszkańców Gawronek leżały pod górą. Wody pędzące z tej góry myły przez wieki glebę urodzajną i odkrywały opokę składającą się z samych czerwonych kamyczków. Kiedy postęp cywilizacji po długim ślepaniu oddał wreszcie „nakazem“ obywatelom gawronkowskim te kamyczki na własność — nie było właściwie już w czym gmerać“.

To dwa przykłady doskonale obrazują, jak erozja przy pomocy dwóch taranów kruszy i niszczy naszą glebę: pierwszy to wiatr, drugi — to woda.

Wiatr, powodujący erozję wietrzną, porywa z gleby najdrobniejsze, a więc najcenniejsze jej cząstki mineralne i próchniczne, rozwiewa je po świecie i w ten sposób zuboża glebę. Lub też dmąc w ruchome piaski, zasypuje nimi urodzajne pola. Erozja wietrzna występuje najsilniej podczas suchej pory na piaszczystych, bezleśnych terenach. Erozja wodna jest w naszym klimacie jeszcze niebezpieczniejsza. Działa ona przez opady i spływy — zwłaszcza gwałtowne. Niszcząca jej działalność występuje w dwóch postaciach — jako powstała z opadów erozja powierzchniowa, która zmywa glebę i unosi z sobą jej cząstki urodzajne, oraz ja-

ko erozja rzeczna względnie strumieniowa, która rączywa brzo i spływy i powoduje zawalanie się podmytych sąsiednich gleb.

Obie erozje wodne występują z tym większym nasileniem, im gwałtowniejsze są opady, im bardziej stromy jest spadek, im rzadziej teren jest zalany lub nie pokryty stałą roślinnością.

W Polsce, jako w kraju o klimacie przejściowym od morskiego do kontynentalnego, erozja powoduje duże szkody.

Doświadczenia wykazały, że straty składników pokarmowych spowodowane przez zmycie 2 cm warstwy dobrej, urodzajnej ziemi, wynoszą na hektar 35 q azotu, co równa się przeszło 200 q saletry lub też 700 tonom, a więc (tytuł wozom parokonnym) obornika. Do tego dochodzą jeszcze ogromne straty fosforu, potasu i próchnicy.

Prawda, że tak gruba warstwa roli zmywana jest przez wiele lat. A jednak przy glebach podatnych na zmywanie, jak lessy i przy większym spadku terenu może rocznie ulec zmyciu warstwa 0,5 cm i więcej.

A więc rocznie gleba taka traci w samym tylko azocie wartości równające się kilku q saletry lub kilkunastu wozom obornika. Ołbrzymie te bogactwa spływają bezużytecznie do morza. Czyż więc niesłusznie nazywano erozję skrytym biciem rolnictwa?

Niestety, do wzmocnienia erozji przyczynia się w ogromnym stopniu człowiek.

Wycinanie lasów, zaorywanie terenów pokrytych stałą roślinnością, która chroni glebę, wystawianie nagię, bezbronnej ziemi na pastwę wiatrów i wody niesłychanie wzmacnia niszczącą działalność erozji.

Szczególnie daje się to obserwować w krajach kapitalistycznych o partych na dewastacyjnej, rabunkowej gospodarce rolnej i w Stanach Zjednoczonych Ameryki, w Afryce Południowej, w Australii, a również częściowo w Ameryce Południowej. Dla uzyskania jak największego zysku palono tam lasy i stępy i bezplanowo zamieniano je na pola

orne, uprawiając na nich dziesiątkami lat wycieńczające glebę rośliny.

W Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej zniszczone zostało w wyniku rabunkowej gospodarki przez erozję przeszło 100 milionów hektarów gruntów, a około 300 milionów ha uległo znacznemu zubożeniu. Corocznie erozja zmywa w Stanach Zjednoczonych 3 miliardy ton materiału glebowego; roczne straty wynoszą kilkaset milionów dolarów.

W gospodarce socjalistycznej ZSRR już dawno zwrócono uwagę na niszczącą działalność erozji. Gospodarstwa radzieckie walczą z erozją przez wprowadzanie na zmytych terenach zmlanowania z wieloletnimi trawami, celem okrycia nagiej ziemi, przez prowadzenie wszelkich prac polowych, jak orka, itp. w poprzek zbocza dla powstrzymania pędu wód, przez tworzenie na polach, o długich spadkach — pasów buforowych z wieloletnich traw w poprzek spadku dla opóźnienia spływu. Stosuje się również zadarnianie i zadrzewianie brzegów ścieków wodnych, a także stromych zboczy, co chroni brzegi i zbocza od rozmywania.

W Polsce erozja najsilniej występuje w południowej części kraju. Ale również silnie występuje też erozja w województwach północnych, nadmorskich, przeważnie na wzniesieniach utworzonych z materiału nansiesionego przez lodowce.

W Polsce zagadnienie erozji było już od dawna poruszane w literaturze naukowej. Ale właściwie, planowe prace rozwinęły się dopiero w Polsce Ludowej. Całkowicie prace badawcze kieruje obecnie Dział Gospodarki Wodnej Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa.

W tych okolicach, gdzie erozja występuje silnie, rady narodowe i służba rolna powinny zainteresować się wskazówkami naukowymi i nauczyć rolników przynajmniej najprostszyc sposobów walki z erozją, jak wykonywanie prac polowych w poprzek zbocza i zakładanie zwykłych pasów ochronnych ze stałą roślinnością.

Walka z erozją jest jednym z ważnych fragmentów ogólnej walki, jaką państwo ludowe oraz rolnicy polscy prowadzą w celach podniesienia kultury ziemi i zwiększenia plonów rolniczych w całym kraju.

B. B.